

Ra's Kra'zel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

NEPAL MET KINDEREN

NIEUWJAARSDUIK

DESTRESS MET YOGA

MAGISCH MISFAH

FEBRUARI 2015
JAARGANG 30/NUMMER 2

ALL ABOARD!

Dresscode 50's Glam

HOLLAND AMERICA LINE

We support a charitable cause!
(more info will follow)

DUTCH NIGHT 2015

FRIDAY 20 MARCH - 7.30PM SOHAR GARDEN PDOclub

Live Band - Dinner - Drinks - Snacks

Ticket sale @ PDOclub administration office

For more information HollandComite@gmail.com

Aan het begin van 2015 kijken we kort terug op het Raskrabel-jaar 2014, waarin veel Nederlandstaligen in Oman weer ontroerende, leuke en 'leerzame' bijdrages leverden aan de Raskrabel. Dank daarvoor! Eind 2014 hebben we afscheid genomen van Wendy Troost als hoofdredacteur. Zij blijft als fotograaf betrokken bij de Raskrabel. Het Raskrabel-team heeft in Erika Hoefman een nieuwe hoofdredacteur gevonden. Erika heeft ruim twintig jaar in het communicatievak gewerkt en de nodige ervaring als redacteur.

Een nieuw jaar ligt voor een ons, een jaar vol nieuwe mogelijkheden en kansen! We kijken vol verwachting uit naar de activiteiten die het Holland Comité de komende maanden organiseert, zoals de Dutch Night, het Rolling Dinner en de borrel en Vrijmarkt rond Koningsdag. Uiteraard doen we in de volgende Raskrabel verslag van deze activiteiten, al dan niet met foto's van Agnes van der Gaag. Want Agnes is als fotograaf weer aan boord van de Raskrabel, welkom!

Wat hebben we deze Raskrabel te bieden? Onder andere een mooi verslag van een reis mét kids door Nepal. Een Nederlandse jurist en logopedist vertellen over hun bijzondere baan in Oman. In 'On the Move' lezen we hoe de familie Mooldijk het ervaart om 500 kilometer verderop in Dubai te wonen na vijf jaar Muscat. En houdt u ook zo van die bewerkte metalen Omaanse lantaarns? Lees dan het (bijna hilarische) verhaal van Iris van Egdome over haar zoektocht door de souk naar die duizend-en-één-nacht-lampen... Verder zijn er weer veel mooie foto's te zien in fotoreportages van onder andere Sint Maarten, de Sinterklaasintocht en de Avondvierdaagse!

Veel leesplezier!

Hartelijke groet,

redactie Raskrabel

De Raskrabel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via Hetty Schuiling of via het emailadres: raskrabel@hotmail.com

Heb je ook iets leuks om in te sturen? Super! Lever dan je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps bestand. De redactie van de Raskrabel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Echter behoudt zij zich het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

HOOFDREDACTIE
Erika Hoefman

VASTE SCHRIJVERS
Roos Lankhaar
Barbara de Goederen
Erika Hoefman
Hedwig Rovers

CORRECTIES
Barbara de Goederen
Roos Lankhaar
Erika Hoefman

LAY OUT
Hinke Catsburg
Ann Huylebroeck
Lidewij Schellevis

VASTE FOTOGRAAF
Ann Huylebroeck

Agnes van der Gaag
Hetty Schuiling

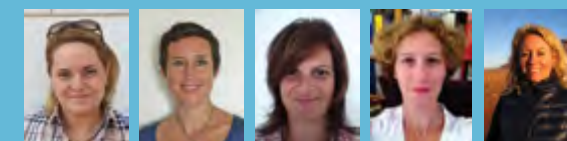
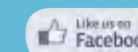
DISTRIBUTIE
Hetty Schuiling

**FINANCIËEL BEHEER
EN ADVERTENTIES**
Jorn van Doren

WEBSITE
www.deraskrabel.nl

ADVERTEERDERS
KLM, Al Qurum dierenarts, BB&L,
Qurum Medical Centre, Planning Masters,
Millennium Resorts

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

V.L.N.R.: Erika Hoefman, Roos Lankhaar, Ann Huylebroeck, Lidewij Schellevis, Hedwig Rovers

8
NEPAL MET
KINDEREN

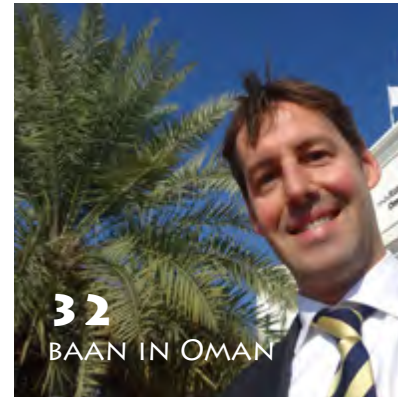
12
SINT MAARTEN

20
WOW 2014

24
DESTRESS

32
BAAN IN OMAN

Walking event
38
AVONDVIERDAAGSE

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Inhoudsopgave
- 5 Holland Comité
- 6 On the move
- 11 Boekresencie
- 15 Restaurant Review
- 21 Ik en mijn sport
- 32 Mijn baan in Oman
- 36 Kinderpagina
- 40 Financiële perikelen
- 43 Schrijverspen

REPORTAGES EN FOTO'S

- 8 Nepal met kinderen
- 12 Sint Maarten
- 13 Oproep ambassade
- 16 Sinterklaas Krant
- 18 Sinterklaas fotopagina
- 20 Women Only Weekend 2014
- 22 Nieuwjaarsduik fotopagina
- 24 Destress met yoga
- 26 Goe gek!
- 28 Uit de oude doos
- 30 Magisch Misfah
- 34 Omaanse lampen
- 38 Avondvierdaagse

AANKONDIGINGEN

- 2 Dutch Night
- 10 Rolling Dinner
- 12 Koningsborrel
- 33 Vrijmarkt
- 36 Prikbord

Deadline kopij volgende uitgave: 5 mei 2015

Voorpaginafoto:

Al Hazm fort: kleipotten, potten die o.a. gebruikt werden om in te koken of de laban in te bewaren.

Aangeleverd door Agnes van der Gaag

Beste Raskrabel lezers,

Er is veel gebeurd sinds de laatste Raskrabel: 2014 is afgesloten met een geweldig Sinterklaasfeest, het nieuwe jaar is goed begonnen met de traditionele Nieuwjaarsduik en voor de kinderen was er natuurlijk de Avondvierdaagse en het Kinderfeest. Absoluut een goed begin van 2015 en we hebben nog veel meer in petto.

Op 20 maart zal Dutch Night weer plaatsvinden. Met een thema in stijl ('All aboard' en dress code '50's Glam'), Nederlandse borrelhappen en natuurlijk een fantastische band uit Nederland, belooft het weer een feest te worden dat je niet wilt missen. In april zullen we Koningsdag vieren, uiteraard met de jaarlijkse vrijmarkt, en in mei zal er een Rolling dinner worden georganiseerd. Ook zijn we bezig met het organiseren van een cabaretvoorstelling in juni, maar dit hangt nog af van de beschikbaarheid van de cabaretiers. Meer informatie volgt nog, maar er is dus genoeg om naar uit te kijken!

Verder wil ik graag Wendy Troost heel hartelijk bedanken voor haar inzet en creativiteit als hoofdredacteur van de Raskrabel. Wendy is opgevolgd door Erika Hoefman, dus Erika, welkom en heel veel plezier gewenst in het Raskrabelteam. Ook ben ik heel blij dat Nienke Huijzers en Bop Veldberg het team van het Holland Comité komen versterken met het organiseren van de verschillende activiteiten, dus ook Nienke en Bop, welkom!

Heel veel leesplezier gewenst met deze eerste Raskrabel van 2015 en hopelijk tot ziens op een van de activiteiten van het Holland Comité. Zoals altijd, voor ideeën en suggesties zijn wij per mail te bereiken via: HollandComite@gmail.com

Vriendelijke groeten,

Eelco Veen
Voorzitter Holland Comité

het Holland Comité wordt gesponsord door

Voorzitter	Eelco Veen
Secretariaat	Kariénke Boeyinga-Querner
Penningmeester	Jorn van Doren
Techniek & Opbouw	Sjoerd Wijstma
Impresariaat	Yvonne van den Wildenberg, Ans Goossens, José Bugarin, Nienke Huijzers, Bop Veldberg en Renate Buijsman-Derks
Ambassade liaison	Angelique Eijpe
Raskrabel liaison	Erika Hoefman
Oranjebal	Wouter Smits
Kinderfeest	Paul te Riele
Zwem ABC Muscat	Eeke van Nes
Sint Maarten	Eva van der Poel-Sluis
Avondvierdaagse	Barbara de Goederen
Sinterklaas	Erika Hoefman
Vrijmarkt	Eva van der Poel-Sluis

On the move van Oman naar Dubai

Door Maya Mooldijk

We hebben vijf jaar met veel plezier in Muscat gewoond. Ook onze kinderen, Raymond en Victoria, hebben leuke herinneringen aan Oman, ze hebben er een fantastische tijd gehad. In augustus 2014 zijn we van Muscat naar Dubai verhuisd. Jeroen werkte voor Shell bij PDO. Na vijf jaar werd het tijd voor een andere posting. Ook moesten we een keuze maken voor Raymond, onze zoon van 14. Hij zat in Muscat op de BSM en zou naar year 10 gaan, het jaar waarin de GCSE-examens starten. Met een andere posting voor de boeg, wilden we hem vóór dit jaar een stabiele onderwijsomgeving bieden waarin hij zijn middelbare schooljaren kan afmaken. Want stel je voor dat we binnen vier jaar weer moeten verhuizen?

Boardingschool

Halverwege year 9 hebben we ons laten voorlichten over het onderwijs in Engeland. Veel van Raymonds vrienden gingen tegen year 10 aan naar boardingschool. Raymond leek dat ook wel wat. Begin 2014 stond in het teken van een intensieve zoektocht naar scholen, financiën, entree-examens en mogelijke reisschema's. Uiteindelijk heeft Raymond zelf gekozen voor een boardingschool in Engeland. Hier kan hij zijn middelbare schooljaren afmaken, ongeacht waar wij wonen en werken.

De eerste weken op boardingschool waren moeilijk. Een nieuwe omgeving, andere cultuur, nieuwe vrienden en een grote eigen verantwoordelijkheid. Daarnaast een enorme keuze aan buitenschoolse activiteiten en sport. En niet te vergeten, een redelijk hoge druk op de academische resultaten en je eigen tijd indelen. Maar gelukkig gaat het nu erg goed met

Raymond. Hij zegt telkens dat hij zijn leven nu leuker vindt dan het laatste jaar in Oman. Hij geniet van de sportwedstrijden, het intensieve contact met leeftijdsgenoten en het leven in het 'groene' Europa.

Huizenjacht

Tijdens de sollicitatieperiode van Jeroen ging onze voorkeur uit naar een locatie die redelijk centraal ligt, zodat Raymond vanuit Engeland gemakkelijk naar huis zou kunnen vliegen. Ook wilden we niet verder weg van onze familie in Europa en graag in de regio blijven. Dus toen er voor Jeroen in Dubai een baan om de hoek kwam kijken, vonden we dat een ideale optie. Na onze vakantie, wilden we begin augustus snel een huis vinden. Voor onszelf, maar ook om onze hond Roxy, die bij vrienden in Oman was achtergebleven, gauw te laten overkomen. Het werd een lange zoektocht. Aan het einde van de zomer is het woningaanbod beperkt,

want er komen veel nieuwe mensen aan in Dubai die allemaal een huis willen. De websites van makelaars bieden geen juist beeld van het echte woningaanbod. Een leuk huis binnen een redelijk budget blijkt meestal een lokkertje: als je belt voor een bezichtiging, is het huis altijd al verhuurd maar hebben ze wel iets vergelijkbaars. Laat dat huis nu net iets duurder zijn... Drie dagen hebben we met een makelaar van een agent van Shell naar huizen gekeken. De toegewezen huizen bleken allemaal in slechte staat, een groot verschil met ons huis in Muscat. Ook moesten we downsizen naar een kleiner huis, want de huurprijzen in de leuke, groene en kindvriendelijke wijken waren veel hoger dan die in de nieuwbouwwijken, waar de bouwkransen nog rond de huizen staan. Landlords doen hier geen enkele moeite om huizen op te knappen om hun hoge huurprijzen te verantwoorden. Het is take it or leave it! We hadden geluk en vonden een huis in de Arabian Ranches. Een geliefde wijk, op ongeveer een half uurtje rijden van Victoria's school, het vliegveld, grote winkels en het strand, als er tenminste geen files zijn. Het is een prachtige, groene wijk waar we lekker met Roxy kunnen wandelen en met de fiets een pak melk of broodje kunnen halen. Dat hebben we de afgelopen jaren in Oman wel gemist!

Goede aansluiting

Victoria vindt haar nieuwe school, DESS, erg leuk. Het is een van de oudste scholen van Dubai, met een British curriculum, en ze heeft goede aansluiting gevonden met de kinderen in haar klas. Maar omdat Dubai zo groot is, wonen de kinderen overal en vaak ver weg, wat het maken van naschoolse afspraken wel lastig maakt. Eén dag in de week heeft ze na schooltijd drie uur Nederlandse les bij LanguageOne. Een lange dag, maar wel leuk want haar klas hier is groter dan in Muscat. Natuurlijk mist ze haar vriendinnetjes in Oman. We zijn blij dat we - als we willen - ieder moment naar Oman kunnen om daar een grote groep geweldig leuke mensen te bezoeken. Al is dat in praktijk lastig, het idee is heel fijn. Overigens is er ook in Dubai een grote Nederlandse gemeenschap met een vereniging die veel organiseert, van culturele uitstapjes tot imposante koffieochtenden. We zijn er door de verhuisperikelen nog niet vaak geweest, maar daar gaan we binnenkort verandering in brengen!

Stadsleven

Dubai ligt hemelsbreed nog geen 500 kilometer van Muscat, maar het is een andere wereld. Het is dynamischer, we leven in een wereldstad en voelen dat ook. De stad heeft goede

reisverbindingen met de rest van de wereld, een uitgebreid cultureel leven, lekkere restaurants, goed onderwijs en uitstekende medische zorg. Dit alles heeft wel een prijskaartje, want je betaalt letterlijk voor alles in Dubai, en niet weinig ook! We leiden een 'stads' leven, in een hoog tempo, met strakke afspraken... Het is anders dan ons leven in Muscat en we hebben wel wat ingeleverd: de betrokkenheid van mensen om je heen, een fijn gemeenschapsgevoel, de lachende gezichten van Omani's, de tradities van het Midden-Oosten en mooie stranden en bergen binnen handbereik. Ook missen we onze full time huishoudelijke hulp, die is in Dubai niet meer vanzelfsprekend. We vinden Dubai niet de makkelijkste hosting, maar na een half jaar merken we dat we ons ietwat tegenstrijdige leven waarderen en ons nieuwe huis weer 'thuis' zijn gaan noemen. We voelen dat het leven hier goed aansluit op onze huidige gezinsfase en levensstijl. Jeroen heeft het naar zijn zin op het werk, Victoria gaat lekker op school, Raymond is gesetteld in Engeland en ik heb mijn draai gevonden. Onze 'move to Dubai' kwam voor ons op het goede moment!

Een warme groet van Jeroen, Maya, Raymond en Victoria Mooldijk

Op reis in Nepal met kinderen

Door Lysianne Katier

Eind maart vorig jaar realiseerden we ons ineens dat de kinderen in april weer twee weken vrij hadden en dat betekent bij ons thuis 'reizen'! Snel bekeken we welke Oman Air bestemming we nog niet gehad hadden en kozen voor Nepal. Natuurlijk hoor je verhalen dat het er ontzettend vies is en niet geschikt voor jonge kinderen. Dat klopt deels ook, want vies is het er zeker en je moet echt oppassen dat je niet ziek wordt van het eten en het water (dat is ons helaas niet helemaal gelukt). Maar als je het goed plant, kan het zelfs geschikt zijn als vakantiebestemming met jonge kinderen.

Een meerdaagse trekking met onze twee toen net 5-jarigen leek ons alleen niet geschikt, dus planden we de reis om de Himalayabergen heen. Gelukkig heeft Nepal, naast bergen en een natuurgebied als Chitwan National Park met olifanten, tijgers en neushoorns, ook prachtige oude steden met vele hindoeïstische en boeddhistische tempels. We kozen ervoor om alleen naar de Kathmandu Valley en Chitwan te gaan. Op mijn zoektocht naar een lodge in Chitwan stuitte ik op een lodge die ooit met Nederlandse hulp was opgezet. Deze wordt nu gerund door lokalen (die zijn opgeleid door een Nederlandse familie) en verzorgt naast een slaapplek en catering, ook allerlei tripjes en activiteiten. Er bleek twee weken later nog een familiekamer vrij te zijn en ze konden voor ons transport regelen van en naar Kathmandu. Dus hebben we direct tickets geboekt, een Lonely Planet voor Nepal gekocht en twee weken later zaten we in het vliegtuig.

Kathmandu

De directe vlucht van Oman Air naar Kathmandu duurt ongeveer vier uur en vertrekt (erg prettig) op een christelijk tijdstip (10.40 uur). De eerste drie dagen hebben we in en rondom Kathmandu doorgebracht. Als je nog nooit in India of Nepal geweest bent, dan kan de eerste indruk even wennen zijn: het is er nogal druk en vies. Als je dit wilt ontlopen, is het aan te raden om te kiezen voor een wat luxer hotel om je even in terug te kunnen trekken. Maar als je je over de drukte en viesheid heen kunt zetten, dan heeft Kathmandu veel te bieden.

World Heritage

De eerste World Heritage Site die we bezochten was Durbar Square midden in Kathmandu. Dit hart van de oude stad is afgesloten voor verkeer, prettig als je met kleine kinderen op stap bent. Je kunt er uren in rondwandelen van 12e-eeuwse tempel naar 13e-eeuws gebouw. Dit is alleen niet echt aan te raden met twee koters. Maar met de nodige eet-, drink- en speelstops hebben we het er toch bijna een dag volgehouden. Het is wel aan te raden om de kids een petje op te zetten zodat de eventuele blonde haren wat minder opvallen, want die zijn erg geliefd bij de Nepalese bevolking. De dag erna vertrokken we per taxi richting de tweede Unesco World Heritage Site in het stadje Bhaktapur, gesticht in de 8e eeuw en van de

12e tot de 15e eeuw de culturele hoofdstad van Nepal. Ook hier is de Durbar Square en de rest van de stad prachtig bewaard gebleven en je kunt er rustig een dag in verblijven.

Boomhut en olifanten

Op de vierde dag werden we opgehaald door een chauffeur van de Sapana Lodge en na een reis van ongeveer zes uur in Chitwan bij de Sapana Village Lodge afgeleverd. De lodge (www.sapanalodge.com) is ooit gestart als een klein hotel en inmiddels uitgegroeid tot een duurzaam ecologisch toeristisch project dat de lokale Tharu-bevolking ondersteunt. De lodge bestaat uit een aantal vrolijk geel geverfde huizen met kamers en een restaurant rondom een grote tuin. Onze jongens vonden vooral de olifantenstal (inclusief jonkie) en de boomhut fantastisch. Wij genoten van de verscheidene hang- en relaxplekken met uitzicht op de traag stromende rivier.

We hebben er een paar heerlijke dagen met leuke activiteiten door gebracht. Zo maakten we een olifantensafari: een rit van een uur bovenop een olifant dwars door de 'jungle', waarbij we warempel een neushoorn met jong zagen (geen tijger gezien natuurlijk). We gingen naar de Elephant Breeding Center en maakten een boottochtje waarbij we mooie vogels en krokodillen zagen. Ook lieten we onze handen door de dames van Sapana Village beschilderen met henna en we kochten wat door hen geproduceerde souvenirs om het project nog wat te steunen. Maar het leukste was toch wel dat we de olifant van de lodge hebben gewassen in de rivier waarbij we op zijn rug compleet nat gesproeid werden.

Gokarna Forest Resort

Na vier erg warme dagen (zonder airco), werden we weer teruggedreden naar Kathmandu. De laatste twee dagen verbleven we in het mooi gelegen Gokarna Forest Resort, licht vergane glorie maar een prima hotel.

Pas wel op voor de aapjes die je minibar plunderen! Overdag maakten we tripjes naar de wijk Thamel en de Bodnath stupa. Het drukke Thamel, de beroemde (of beruchte?) backpackerswijk van Kathmandu met zijn vele restaurantjes, cafés en souvenirshops, deed mij met wat heimwee terugdenken aan mijn eigen backpackerstijd. Heerlijk om dat weer even mee te maken. Ben je op zoek naar een rustpunt in die drukte? Dan is de serene tuin 'Garden of Dreams' aan het begin van de Thamel, inclusief rustmatjes, Kaisercafé en wifi, zeker aan te raden.

Bodnath stupa

De beroemde 14e-eeuwse Bodnath stupa, de grootste van Azië, bood ons de laatste dag een oase van rust in de hectische stad. De beroemde witte boeddhistische tempel met opgeschilderde ogen zie je vanaf de drukke weg niet liggen. Maar eenmaal door de poort blijkt er een prachtige stupa met een groot plein eromheen te staan die alleen toegankelijk is voor voetgangers. Rondom de stupa lopen pelgrims, monniken, Nepalezen en toeristen. Ook zijn er allerlei restaurantjes en winkeltjes gevestigd wat het een gezellige bedoeling maakt.

Kortom, Nepal is zeker aan te raden ook als je met kinderen reist en niet naar de bergen wilt. Wij willen zeker nog een keer terug, maar dan naar de Himalaya!

Oproep tot registratie in 'Kompas'

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft sinds 2013 een nieuw registratiesysteem voor Nederlanders in het buitenland. Een heel aantal in Oman woonachtige Nederlanders heeft zich al geregistreerd, maar nog niet iedereen staat ingeschreven.

Waarom moet ik me registreren?

In geval van nood, zoals bij een natuurramp of (dreigende) onrust, kan de ambassade u bereiken en informeren. Via dit online contactsysteem, genaamd Kompas, kan de ambassade niet alleen u benaderen maar ook het thuisfront informeren mocht dat nodig zijn. Dit werkt echter alleen wanneer u zich zelf heeft geregistreerd. Eenmaal aangemeld kunt u, door middel van uw persoonlijke login, gegevens wijzigen en bijvoorbeeld aangeven wanneer u naar een ander land verhuist of reist.

Ik heb me al eens aangemeld bij de ambassade, waarom moet dat nog eens?

Wij realiseren dat bepaalde gegevens van u al bekend zijn op de ambassade, maar vanwege de privacywetgeving mogen wij deze gegevens niet zomaar overzetten naar Kompas. Bovendien krijgt u bij aanmelding een persoonlijke login waarvoor u zelf een wachtwoord voor moet aanmaken. De ambassade kan in geval van een noodsituatie alleen die Nederlanders benaderen die geregistreerd staan in Kompas.

Hoe kan ik mijzelf registreren?

Op de hoofdpagina van onze website <http://oman.nlembassy.org/> vindt u een direct link naar het online contactsysteem. Tevens kunt u zich via de volgende link direct registreren <https://www.kompas.buzaservices.nl/registration>. Meld alle familieleden aan.

Vragen?

U kunt ons altijd mailen (mus@minbuza.nl) of telefonisch contact met ons opnemen (T: 24603706 / 24603719).

Volg ons op:

 <https://www.facebook.com/DutchEmbassyOman>

 Twitter: @NLinOman

Boekrecensie

Ik kom terug van Adriaan van Dis

Een hang naar het verleden en een zoektocht naar dat wat vele jaren verborgen is gebleven. Wat zit er in de reiskist van moeder, dat zo belangrijk en bepalend is voor haar leven en dat ze liever geheim houdt voor haar zoon? Een moeder die meerdere oorlogen heeft meegemaakt. Een moeder die is geëmigreerd, toen ze nog heel jong was. Een moeder met een eigen verhaal, waar de zoon klaarblijkelijk weinig van weet.

De moeder wil de kist het liefst gesloten houden en haar geheimen meenemen in haar graf wanneer ze haar dood voelt naderen. Ze begint echter ook aan haar laatste grote schoonmaak en herinnert zich van alles dat ze toch begint te delen. De zoon probeert nog steeds uit alle macht grip te krijgen op zijn moeder en haar verleden, te meer omdat dit verleden ook een stempel heeft gedrukt op zijn bestaan. De moeder begint de zoon te bellen en over haar leven te vertellen. Het blijkt een sterke, dwingende moeder te zijn die de zoon aan haar weet te binden door slechts kleine brokjes prijs te geven.

Meer nog dan een verhaal over het ongekende leven van de moeder, is dit een verhaal over de toenadering van moeder en zoon aan het einde van het leven van de moeder. De strijd, de afstand en nabijheid, de aftakeling en het zorgen voor een moeder die wil dat haar leven eindigt, leggen op een indringende en nuchtere manier bloot hoe leven en dood en moeder en zoon met elkaar verbonden zijn. Hoe sterk een doodswens kan zijn en welke keuzes je maakt als het gaat om je familie en misschien vooral je familiegeschiedenis.

De huisgenoten van Sarah Waters

1922, in de buurt van Londen proberen een moeder en dochter de draad van hun verwoeste leven weer op te pakken. De Eerste Wereldoorlog heeft de mannen uit het gezin weggerukt en heeft ook financieel beschamende sporen achtergelaten. Frances, een 'oude vrijster' van net 26 jaar, heeft haar wilde haren afgelegd en na de oorlog en ellende de keuze gemaakt om voor haar moeder en hun gezamenlijke huis te zorgen. Frances wijdt zich, tegen de zin van haar moeder en in tegenspraak met hun vroegere status, volledig aan het huishouden en schikt zich onwillekeurig in haar rol. Ze accepteert min of meer dat er voor haar geen geweldige toekomst is weggelegd. Doordat ze de eindjes aan elkaar moeten knopen, besluiten moeder en dochter om kamers te gaan verhuren. Dat doen ze aan een jong echtpaar uit een lagere sociale klasse.

In eerste instantie moeten Frances en haar moeder erg wennen aan alle nieuwe geluiden en bewegingen in huis. Frances is nieuwsgierig en voelt diep van binnen de hoop gloren dat haar leven nog niet voorbij is. Na verloop van tijd worden Frances en Lillian, de huurster, ware vriendinnen en krijgen hun beider leven een nieuwe, onvoorziene en vooral beladen wending.

Dit is verhaal over liefde en schuld, over angst en over de menselijke worsteling met het geweten en de drang naar vrijheid. Prettige, fatsoenlijke mensen zijn, dat is wat iedereen zich in het leven graag voorhoudt. Mensen hebben geen idee dat fatsoen, trouw en moed volledig verdwijnen als je bang bent. Dit boek laat dat op zeer gedetailleerde en indringende wijze zien. Het is een historische roman, die het tijdsbeeld van de buitenwijken van Londen net na de oorlog tastbaar en zichtbaar weet te maken aan de hand van nauwkeurige beschrijvingen.

Autohuur tarieven vanaf € 24,- per dag

all-in

• Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bbcarrental.com

BB&L
Car rental made personal

Sint Maarten

Lampionnetje lopen

Door Eva van der Poel-Sluiser

"Sint Maarten, Sint Maarten, de koeien hebben staarten, de meisjes hebben rokjes aan, daar komt Sint Martinus aan!"

November stond vroeger voor mij in het teken van de Sint Maarten-viering, ofwel 'lampionnetje lopen'. Ik wist niet beter dan dat iedereen hiermee opgroeide. Tijdens mijn studie in Maastricht kwam ik erachter dat 11 november daar helemaal niet de dag is waarop je lichtje schijnen mag: Sint Maarten? De Raad van Elf bedoel je!

Toen wij aankwamen in Oman was ik onder de indruk van de volle agenda met 'Hollandse' activiteiten. Ik hoopte ook de Sint Maarten-viering met mijn kinderen te kunnen delen. De voorzitter van het Holland Comité kende de traditie ook en dacht dat er misschien al iets in samenwerking met de NTC-classes werd gedaan. Maar als ik echt iets wilde, dan kon ik het ook zelf organiseren. Met een baby van vier maanden en nog in ons tijdelijke appartement ging dat nog niet lukken, maar een idee was geboren.

Wat is Sint Maarten nou eigenlijk? De meeste mensen kennen wel het verhaal van de bisschop die in de winterse kou een stuk van zijn mantel afsneed om die met een arme man te kunnen delen. Van oorsprong is het een christelijk feest, wat door interpretatie werd gegoten in een bedelfeest. Deze bedelfeesten waren hard nodig in de lange wintermaanden met weinig te eten. In het rijkere zuiden was het gebedel minder noodzakelijk en werd het zelfs een beetje als beschamend gezien. Vandaar dat toch niet iedereen Sint Maarten viert! Op 11 november wordt een lampion gemaakt en zodra de schemering invalt, zingen de kinderen huis-aan-huis liedjes om daarmee een traktatie te verdienen.

Terug naar Sint Maarten 2014 te Muscat. Ik had een paar mensen bij elkaar gezocht en de commissie was geboren. Hoe gaan we dit vormgeven? Voor welke leeftijd gaan we dit organiseren? Waar vindt de tocht plaats? In een echte straat, deur aan deur, of toch niet? Hoe gaan we de lampionnen maken en hoe komen we aan de stokjes? Ook bleek dat er onder de Sint Maarten-vierders weer verschillen waren in tradities. Wat klein zou beginnen met een lampiontocht voor een handje vol kleine kinderen, werd uiteindelijk een viering met meer dan 50 kinderen en 100 volwassenen op de PDO-club. Gelukkig wilden de Nederlandse lessen ook aandacht geven aan deze viering en werden ook hier de liedjes geïmproviseerd. De middag zelf begon om vijf uur met het maken van de lampionnen. Na een half uurtje kon de eerste groep met de tocht beginnen. Vier punten met verschillende traktaties waren uitgezet rond de Boatclub. Wat een prachtig gezicht was het om die dansende lichtjes te zien en de liedjes te horen die ik zo goed ken! Gezamenlijk sloten we af met een hapje en een drankje. Ik denk dat voor veel Nederlandse kinderen in Muscat een nieuwe traditie is geboren!

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

Journeys of Inspiration

R Restaurant Review

Door Roos Lankhaar

Sinds november 2012 is er een nieuw restaurant geopend in Ghala: 360°. Ik had er nog nooit van gehoord en dus ging ik met een gezelschap op stap om dit restaurant eens haartfijn te reviewen.

Het is een beetje lastig om te vinden aangezien je de parallelweg moet nemen na de Sultan Qaboos Mosque. Deze weg moet je vervolgen tot je bij een hoog gebouw komt met een blauwe lichtkrans bovenop. Hier zit de Bank of Muscat en daarachter zit dan het restaurant. Ik vind het behoorlijk verstopt zitten. Maar het gebouw herken je wel door de blauwe rand vanaf de snelweg, opletten dus als je naar Seeb gaat.

Door de goede deur kom je door een gang die eindigt bij een mevrouw die je reservering controleert (reserveren is verplicht!) en dan mag je in de lift naar de 9e verdieping. De lift ziet er meteen al mooi in thema uit. Hij eindigt in het midden van een ronde zaal, waar metalen geschakelde buizen met blauw tl-licht een bolvormig dak vormen. Dat geeft wel even een wauw-momentje als je de lift uitstapt. De entourage is heel rustig en er klinkt de hele avond zachtjes loungemuziek op de achtergrond.

Ik en mijn medestanders waren dik ingepakt voor een avondje buiten zitten, en kwamen op een gezellig terras met loungestoelen terecht waar een aantal locals een shisha aan het roken waren. Helaas, het was niet de bedoeling dat daar gedineerd werd, dus werden we naar het tweede terras gebracht. Hier misten we wel wat aankleding, alleen tafels en stoelen (zonder kussentjes) en verder niets. Aangezien we het toch wel wat fris vonden op het dak vroegen we of de plastic wandjes naar beneden konden zodat we uit de wind zaten, maar nee, dat kon niet want dan moest er iemand het dak op...

De drankjes werden besteld (geen alcohol) en we begonnen de kaart te bestuderen. Deze was verdeeld in verschillende thema's waaronder Arabisch, Indiaas en Westers. Er werkt een teppanyaki chef die live in het restaurant allerlei lekkere Japanse hapjes voor je klaar kan maken, maar die was deze avond jammer genoeg vrij. Omdat er op de site nogal veel over sushi gesproken wordt, hebben we dat geprobeerd, en verder nog drie gerechten. De hoeveelheden zijn per gerecht niet heel groot, wat maakt dat je zin hebt in de volgende gang. De drankjes (mocktail, thee en spa) en hapjes lieten even (±30 min) op zich wachten, maar waren uiteindelijk heerlijk. Het hoofdmenu hebben we binnen opgegeten. Ook dit smaakte heerlijk hoewel sommige gerechten wat aan de scherpe kant waren. Eén hoofdgerecht kwam wat later, die waren ze even vergeten... Hierna nog een lekker kopje thee gedronken en een toetje gedeeld.

Het blauwe licht werd ik wel een beetje moe na verloop van tijd. De bediening was vriendelijk, maar wisselde nogal in service. Met een bon van de Entertainer kwamen we op 73 OMR uit voor vijf personen. Kortom, een goede prijs/kwaliteitverhouding.

Groene piet in Oman

Tijdens de grote sinterklaasintocht in Oman is er een groene piet gezien op het PDO strand. Door: Malaika van Herbruggen MUSCAT - Op 22 november is Sinterklaas op het PDO-strand aangekomen met een grote, mooie boot. En hij heeft een groene piet meegenomen. Sinterklaas en de groene zwarte piet waren op het podium. Er waren wel vijf pieten en heel veel kinderen, wel vijftig of zestig of zelfs zeventig misschien.

De groene piet was groen, omdat hij nog niet in een schoorsteen binnengekomen was. Groene piet moest zijn examen eerst doen. Hij is geslaagd. Er was ook een pepernotenkanon. Er kwam een hele grote aanval van pepernoten; de hele zaal was vol pepernoten. De mensen moesten hun handen boven zijn of haar hoofd doen. Het was heel lekker en ook leuk

Een knallend kanon met pepernoten

Door: Joaquin Reijmer MUSCAT - Op zaterdag 22 november kwam Sinterklaas aan op het strand van de PDO-club. Hij had veel zwarte pieten bij zich. Op het strand hebben we gezongen en gerend. De boot was groot en er was veel water. In de gym van de PDO-school was Sinterklaas op het toneel. Fix piet was er en de hoofd piet en ook nog groene piet. Er stond ook een pepernotenkanon op het toneel. Het kanon was een beetje klein, een beetje groot en niet zo zwaar. De zwarte pieten deden bloem, olie, water en bijna hele eieren in het pepernotenkanon. Toen gingen ze op een knopje drukken en gingen de pepernoten uit het kanon schieten. Er kwamen echte pepernoten uit! Sommige kinderen kregen pepernoten op hun hoofd. Zwarte piet zei, dat iedereen zijn handen boven zijn hoofd moest houden. Opa piet was niet in Spanje, want er waren zo veel pepernoten. Lekker.

Zandpepernoten mislukt

Door: Julia van Cuijck MUSCAT - In het Omaanse Sinterklaasjournaal zagen we twee pieten met een pepernotenbakmachine bezig. Het bleek, dat er geen zakken met meel meegenomen waren aan boord maar zakken met zand. De zwarte pieten vonden dat ze daar best iets lekkers van konden maken. Mensen in Oman leven namelijk in het zand, dus eten ze vast ook wel zand, zo dachten zij. Dus hebben de pieten in Oman in plaats van gewone pepernoten zandpepernoten gemaakt.

Ze wilden ook nog zanzipein en marzizand maken. Helaas waren de zandpepernoten veel te hard. De zwarte pieten hadden zere tanden gekregen. De pepernotenmachine is stuk gegaan door al het zand. Daarom was er een zwarte piet op de zoek in Oman om de machine weer te maken. Gelukkig wist fix piet de machine te maken en was er een heus pepernotenkanon op het podium tijdens de intocht van Sinterklaas in Oman. Meer over de intocht leest u hiernaast in het artikel van Joaquin Reijmer.

Voetbalpiet

Door: Joaquin Reijmer MUSCAT - Zwarte pieten spelen ook graag voetbal. Afgelopen weekend was er een wedstrijd tussen de zwarte pieten en ons. De voetbalpiet is de beste, maar meestal winnen wij. Deze wedstrijd hebben we ook gewonnen.

Fix piet op zoek

MUSCAT - De pepernotenmachine aan boord van de boot van Sinterklaas was stuk gegaan door het gebruik van zand. De fix piet was daarom al voor Sinterklaas in Oman en wel op de zoek. Hier heeft de fix piet de pepernotenmachine weer weten te maken. Door: Malou Wijstma

Wat een windje!

Door: Sophie van der Lande MUSCAT - Sinterklaas kwam op school een paar dagen geleden. Hij had ook een paar zwarte pieten bij zich: twee pieten. We waren in het Nederlandse klaslokaal. Er waren heel veel kinderen daar. De juf zei: "Ik hoor in mijn oor, dat Sinterklaas eraan komt!" Opeens was er een bons op de deur. Toen gingen we allemaal zingen. We zongen: "Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht." Daarna kwamen de pieten binnen en vervolgens Sinterklaas. We waren nog steeds aan het zingen. De pieten gingen zitten op ballonnen. Toen zei de juf:

"Wat een windje!" De klas was mooi versierd met slingers die rood en geel en goud waren. Er stond een stoel die versierd was speciaal voor Sinterklaas en daar ging hij op zitten. Ik weet het niet mer zeker, maar volgens mij gingen we toen groep voor groep optreden. Mijn klas ging iets zingen. Ik vond het heel leuk, dat Sinterklaas er was, al denk ik wel dat het een hulpsinterklaas was; ik zag een touwtje of iets bij zijn oor. Ik vond het wel jammer, dat hij geen pakjes bij zich had. Gelukkig kregen we de les daarna allemaal een chocoladeletter.

Woonplaats Sinterklaas onbekend

Door: juf Mariska MUSCAT - De voorpret was misschien nog wel het leukste van alles. Enige tijd voordat Sinterklaas de school zou gaan bezoeken, hebben we in de klas een lied geëfend. Dit lied heette 'waar zou Sinterklaas toch wonen?'. Eerst vonden we het een heel moeilijk lied, omdat er veel tekst was en de muziek heel snel ging. We hebben de tekst regel voor regel geëfend met een papier erbij. Elke twee regels werden gezongen door andere kinderen; de klas was verdeeld in twee groepen. Dus elke groep zong twee regels en dan zong de andere groep twee regels. Vervolgens hebben we het

lied wel honderd keer geëfend met muziek erbij. De moeilijke stukjes deden we een paar keer opnieuw. Uiteindelijk hebben we samen met succes opgetreden voor Sinterklaas en zijn pieten, toen deze bij ons op school op bezoek waren. Het was een leuk lied, dat in je hoofd blijft hangen en nu nog regelmatig geneuried wordt. Het optreden was geslaagd, hoewel Sinterklaas nog steeds zijn geheim over zijn verblijfplaats goed heeft weten te bewaren.

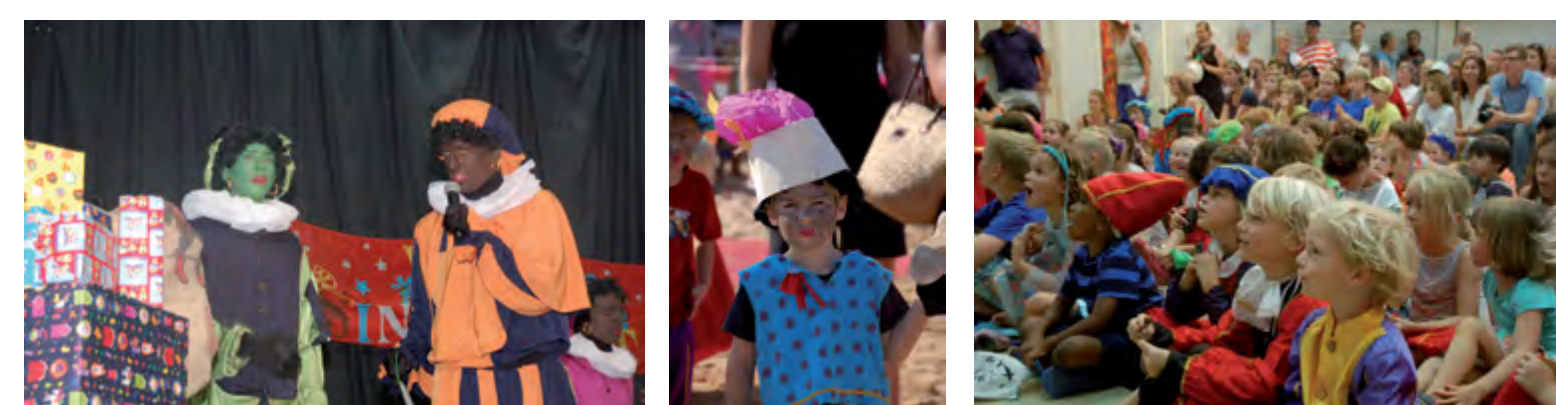
Sint verbrandt verlanglijstjes

Door: Ella Wusten MUSCAT - Sinterklaas gooit verlanglijstjes van kinderen in het haardvuur. Ja, op het Sinterklaasjournaal heeft Sinterklaas de verlanglijstjes in het vuur gegooid. Hij zei, dat hij er een goede reden voor had. Pietje paniek was erbij en raakte helemaal in paniek. Hij zei, dat het niet goed ging met Sinterklaas. Sinterklaas vond het eerst namelijk al helemaal niet erg, dat de grote rode doos met verlanglijstjes weg was en nu gooide hij de lijstjes die teruggevonden waren ook nog eens in het vuur! Inmiddels hebben wij uitgevonden wat er was gebeurd. Opa piet had al alle lijstjes met zijn mooie handschrift in het grote boek geschreven. Ook had hij de grote rode doos op zijn kamer staan

Zwarte piet schrok zich een hoedje

Door: Malou Donderwinkel MUSCAT - Sinterklaas kwam op school bij Nederlandse les in Oman in Muscat. De kinderen en de juffen hadden de stoelen voor Sinterklaas en de twee pieten mooi versierd. Op de stoelen van de zwarte pieten lagen ballonnen verstopt. Toen de pieten gingen zitten: BANG! De ballonnen plopten en alle kinderen begonnen te lachen. De zwarte pieten waren zich een hoedje geschrokken. Daarna moesten ze ook lachen. We hebben veel liedjes gezongen en kregen daarna toch pepernoten. Zowel Sinterklaas als de zwarte pieten deden vandaag heel onhandig en vergaten telkens dingen. Zo waren ze ook vergeten om de cadeautjes uit te delen. Gelukkig liet zwarte piet opnieuw zijn zak staan op school en kregen we chocoladeletters.

Het weer voor de komende dagen
Door: Malou Wijstma - Het weer. Het waait heel hard en het is mistig op de daken. Dus pas goed op, dat je niet van het dak afglijdt! Morgen gaat het sneeuwen op de daken. Het is ook heel mistig. Met het sneeuwweer kan piet misschien een sneeuwpop op je dak maken.

A SHORT DRIVE TO RELAXATION

Treat yourself to a relaxed getaway at Millennium Resort Mussanah, just a 40 minute drive away from the hustle and bustle of the city.

Enjoy a deluxe room at **OMR 70*** net per night including breakfast for two or **OMR 90*** net with breakfast and dinner for two. It's the perfect way to start the winter.

*Terms & conditions apply. Winter offer valid till 30th April 2015

For bookings, call +968 26871518
 Email: reservations.mrmo@millenniumhotels.com

MRMMUSSANAH

www.millenniumhotels.com

A Member of Millennium Hotels and Resorts

MILLENNIUM
 RESORT
 MUSSANAH, OMAN

You are the Centre of Our World

Women Only Weekend 2014

Door Marianne Dijkstra

Nog geen maand eerder kwam ons gezin aan in Oman en een e-mail over het Women Only Weekend kwam voorbij. De eerste gedachte die in mij opkwam was: 'waar en wanneer kun je beter zo'n ervaring opdoen dan hier en nu in Oman?' Ik hoefde er dan ook niet lang over na te denken toen mijn co-rijder Lidewij, een van mijn eerste contacten hier in Muscat, mij voorstelde mee te doen. 'Met mijn neus in de boter', zoals zij het verwoordde. Je ziet wat van de omgeving buiten Muscat, ervaart hoe het is om off-road te rijden en kunt direct kennis maken met een grote groep gelijkgestemden.

En dat hebben we geweten, het was maar goed dat ik van tevoren niet wist wat ons te wachten stond! De ervaring en kennis van de organisatie heeft mij persoonlijk een zeer grensverleggende, maar ook geweldig energerende ervaring rijker gemaakt. De banden-verwisselcursus in combinatie met het leren cruisen op de GPS was een goede stemmingmaker. De voorbereidingen die erop volgden, zorgden ervoor dat wij donderdagavond en vrijdagochtend met de nodige adrenaline in ons lijf begonnen met het eerste raadsel om het startpunt te bepalen. Er waren wat hulplijnen voor nodig om de in het Arabisch ingesproken coördinaten te kunnen ontcijferen, maar al met al stonden we, weliswaar wel wat te laat, bij het juiste punt voor de aftrap. Compleet met aankleding van zowel de auto als onszelf, ontvingen wij als opwarmertje vooraf al een mooie goodiebag.

Vanaf de start bleken mijn co-rijder en ik een goede match te zijn, waarbij haar koelbloedigheid, haar gehalte stoerheid en ervaring mooi compenseerde voor de door mijn ervaren spanning en onervarenheid toen wij Wadi Fanja inreden. Gelukkig had het de dagen ervoor goed geregend, wat mijn eerste Wadi-ervaring per 4X4 direct compleet maakte. Ik kan echter niet ontkennen dat de gedachte 'als dit het begin is, wat gaat er dan nog komen?' meerdere keren in mij is opgekomen, vooral op de momenten dat wij gezamenlijk de auto flink aanmoedigden door heel hard 'go, go, go...yes!' te roepen na opnieuw een geslaagde oversteek.

De organisatie bleek een mooie afwisselende route uitgezet te hebben, waarmee we werden getraakteerd op veel natuurschoon en prachtige plekken hebben aangedaan. Het team waarvan wij deel uitmaakten bleek een goede mix van karakters, mate van (on)ervarenheid en kwaliteiten. In ons midden een rekenwonder, op en top verzorgde dames compleet met bubbels, coachingtalenten, vouw-crea-bea's,

sudokuverslaafden en goede GPS-lezers. Eenmaal bovenaan Jebel Shams werden wij verrast door dichte mist, hingen er donkere wolken boven het gebergte en bleek de schemering al in te zetten. Na lang wikken en wegen (en inmiddels opgetrokken mist) waagden wij toch de afdaling door Wadi Bani Awf om uiteindelijk te kamperen bij Snake Gorge. Na een welverdiende borrel en BBQ kon de nacht beginnen, en wat was ik er aan toe om lekker op mijn matras te ploffen.

Na net de slaap gevat te hebben hoorde ik een van onze teamgenoten anderen wakker maken: 'Het water komt, moeten jullie horen, het water komt, we moeten gaan kijken!'. Dit zorgde voor de nodige commotie, zeker nadat bleek dat het waterpeil in de nabij gelegen wadi inderdaad flink gestegen was en nog meer water duidelijk hoorbaar vanuit de bergen naar beneden donderde. Gelukkig bleef het binnen de oevers, hoefden we niet midden in de nacht geëvacueerd te worden en konden we de dag erop gewoon weer (relatief) fris en fruitig de tocht voortzetten richting Wadi Sahtan en Rustaq. Na nog een stukje woestijn mee te hebben gepakt zijn we helaas hopeloos verdwaald. Hoe dat nou precies kon gebeuren, weet nog steeds niemand. Eenmaal terug op de juiste route kwam de 'ORGA' ons al tegemoet en konden we de eindspurt richting Muscat inzetten.

Het was de eerste keer dat het WOW werd georganiseerd en ik kan nu al uitkijken naar het WOW-weekend 2015! Benieuwd of deze ervaring mij de volgende keer zal behoeden voor welbekende beginnersfouten zoals niet op elkaar wachten bij de kruising, niet stoppen wanneer je iemand kwijt bent, maar als een dolle achter andere teamgenoten aan te rijden met knipperend groot licht en (nog) geen GPS kunnen lezen... Er is nog even tijd!

Ik en mijn sport

Door Jasmijn en Charlotte Hoefman

Hoi! Wij zijn Jasmijn (14) en Charlotte (11) Hoefman. Wij wonen sinds 2013 in Oman, gaan naar de BSM en spelen allebei hockey. Dat deden we al toen we nog in Nederland woonden. Daar zaten we bij de Goudse Mixed Hockey Club, traiden we twee keer per week en hadden ieder weekend een wedstrijd. In Nederland is hockey best een populaire teamsport en zijn er veel clubs. In Oman is het wat minder populair, maar gelukkig kunnen we hockeyen bij de Muscat Arabian Foxes Hockey Club.

Stick en bal

Iedere week hebben we er weer zin in! Op de woensdagavond om kwart over zes begint de jeugdtraining op het sportveld van de British School Muscat. Het is vaak al donker, maar grote schijnwerpers op het veld zorgen voor goed licht. De training duurt een uur. Alle kinderen worden verdeeld in een paar groepen, zodat je met kinderen van ongeveer dezelfde leeftijd traint. We beginnen altijd met een warming-up en een paar rondjes rennen. Daarna krijgen we oefeningen om te trainen met de hockeystick en de bal. Kinderen die met hockey beginnen vinden dat vaak lastig. Maar met veel oefenen leer je dat vanzelf. Daarna doen we altijd een wedstrijdje. Dan moet je de bal goed bij je houden, overspelen met je teamgenoten en samen gaan voor een doelpunt.

Beugelbitje

De training wordt gegeven door trainers van de Muscat Arabian Foxes. Dat is een hockeyclub van expats en bestaat uit mannen en vrouwen van alle leeftijden en nationaliteiten. Kinderen vanaf 6 jaar die willen meedoen, kunnen zich op het veld aanmelden. De club heeft hockeysticks en ballen. Maar je moet zelf zorgen voor scheenbeschermers, water en een bitje om je tanden te beschermen. We hebben allebei een beugel en vinden een bitje niet echt lekker zitten. Maar je moet je tanden wel beschermen, want als er een stick of een harde bal in je gezicht komt, ben je niet blij.

Toernooi

Na de jeugdtraining gaan de volwassenen trainen en spelen ze wedstrijden met elkaar. Dat gaat er wel wat fanatieker aan toe dan met de jeugdtraining. Ik, Jasmijn, speel sinds kort ook met hen mee. Dan kan ik me lekker even uitleven. Het is jammer dat er in Oman niet zo veel clubs zijn, want we missen allebei de competitiewedstrijden die we in Nederland ieder weekend hadden. Dan merk je pas echt dat hockey een hele leuke teamsport is, want je moet goed samenwerken voor de doelpunten. En is het feest als je wint! Het zou cool zijn als er een keer jeugdteams uit andere landen naar Oman komen om samen een toernooi te spelen. Hé, dat is eigenlijk best een goed idee toch?

Nederlands overleg

Op hockey zitten kinderen uit verschillende landen, maar er zijn ook best veel Nederlandse kinderen. Dat is sowieso leuk, maar ook handig: tijdens een wedstrijdje kun je in het Nederlands met elkaar overleggen zonder dat de tegenpartij het begrijpt. Als hockey jou ook wel wat lijkt, kom dan eens een keertje meespelen op de woensdagavond! Dan kun je zelf zien dat hockey echt heel leuk is!

Nieuwjaarsduik

Destress met Yoga

Door Marianne Staal

Tot onze spijt is in de vorige Raskrabbel bij het artikel over yoga niet de juiste auteur vermeld. Om nooit meer te vergeten dat het om Marianne Staal gaat, nog een artikel over yoga van haar hand. Dank je wel Marianne!

"Blijven doorademen". Dat hoor je mij steeds weer herhalen tijdens de yogales. Blijven ademen is soms het moeilijkste onderdeel van de hele yogahouding. Want zodra het moeilijk wordt, houden we onze adem in. Dit geldt zowel voor een inspannende yogahouding als voor een lastige situatie in het leven. De adem inhouden betekent echter spanning vasthouden. Het is 'niet aanwezig zijn' in een situatie. Doorademen geeft ontspanning en een volledig aanwezig zijn in het hier en nu. Kijk eens naar de spreekwoorden die over ademen gaan: van schrik je adem inhouden, stikken van woede, de adem stukt in de keel, een zucht van verlichting slaken, opgelucht adem halen, lucht geven aan je gevoelens. Je emoties hebben invloed op je ademhaling. Je kunt het derhalve ook omdraaien: je ademhaling je emoties laten beïnvloeden.

Krokodilhouding

Een van de standaard houdingen tijdens mijn yogales is de Makrasana of krokodilhouding. Deze simpele lighouding dwingt je te ademen in je buik en masseert tegelijkertijd je onderrug. Mensen die zichzelf een hoge borstademhaling hebben aangewend, kunnen moeite hebben om de ademhaling naar de buik te brengen. In Makrasana gebeurt dit automatisch. Wanneer je nu steeds meer gewend raakt aan deze

natuurlijke buikademhaling, kan dit opnieuw je natuurlijke manier van ademen worden. Deze ademhaling kun je in alle omstandigheden gebruiken. Zodra je in een stressvolle situatie bent, richt je dan op je buikademhaling en ervaar de ontspannende werking.

Ademhaling

Een oude wijsheid luidt: eerst tot 10 tellen als je boos bent. Maar eigenlijk is het: neem tien ademhalingen, hierna is je energie volledig veranderd. We beginnen ons leven allemaal met een eerste ademhaling. Het is de meest vitale en autonome lichaamsfunctie. Een goede ademhaling kan je hartslag vertragen en gaat stress tegen. In de yoga-filosofie is de juiste ademhaling essentieel voor een gezond lichaam en een kalme geest. Want ademen is leven.

'Een regelmatig ademritme is belangrijk voor een evenwichtig hartritme patroon. En het hartritme patroon heeft weer invloed op je hersenen, hart, zenuwstelsel en hormoonstelsel. Het hartritme patroon gaat over de tijdspanne tussen de hartslagen. Bij bijvoorbeeld 60 slagen per minuut, slaat je hart niet precies elke seconde. Het tempo versnelt en vertraagt, wat normaal is. Onder invloed van stress kan dit tempo sterk wisselen en chaotisch zijn. Je kunt het vergelijken met het hortend en stotend autorijden als je in de file staat. In ontspannen toestand is de hartslag geleidelijk en vloeiend. Dan spreken we van 'hartcoherentie'. Je hartslag, hersengolven en ademhaling hebben allemaal een bepaald ritme. Bij een hoge

hartcoherentie gaan deze ritmes synchroon. Dat wil zeggen, dat twee of meer trillingen van (bijna) gelijke snelheid elkaar treffen, waardoor een vibratie ontstaat. In dat geval communiceren ons brein, hart, zenuwstelsel en hormoonstelsel optimaal. Het lichaam verbruikt dan efficiënt zijn energie.' (uit: Dokter dokter, auteur: Rachel van de Pol)

Technieken

Yoga gebruikt verschillende ademtechnieken om de ademhaling te beïnvloeden, Pranayama's genaamd. Prana betekent levenskracht (kundalini, chi of ki) en Ayama betekent beheersing. Het beheersen dus van je levensenergie. Pranayama verlaagt je energieniveau, je wordt kalmer, je keert meer naar binnen om bijvoorbeeld beter te kunnen mediteren.

Ik geef hieronder verschillende ademhalings-technieken en hun uitwerking in het kort weer:

- Ujjayi (verheffen): geeft uithoudingsvermogen, kalmeert zenuwen, verwijdert slijm, activeert en stimuleert het hele organisme.
- Nadi Sodhana (zuivering van de zenuwen): het bloed krijgt meer zuurstof, zodat je je verfrist voelt, kalmeert zenuwen en zuivert ze. De geest wordt stil en helder.
- Bhastrika (blaasbalg): toename van energie. Versterken van lever, milt, alveolair en buikspieren. Daarnaast een algemeen gevoel van vrolijkheid en vitaliteit.

- Bhamari (grote zwarte bij): kalmerende werking, helpt bij slapeloosheid, en tegen hoge bloeddruk. Er bestaan nog meer Pranayama's, maar zo heb je een idee. De Pranayama's die yogi's beoefenen, worden uitgevoerd met Kumbaka's, het langdurig inhouden van de adem, en Mula Bandha, een zegel of slot aanbrengen door bijvoorbeeld het samenknijpen van de keel. In die techniek ben ik te weinig geschoold en die gebruik ik dus niet.

Ervaar het zelf

We ademen zo'n 23.000 keer per dag, zonder erbij stil te staan. Er valt nog heel veel te vertellen over de ademhaling en wat een buikademhaling voor je kan doen. Maar yoga is bovenal een ervarings-wetenschap. Ervaar zelf de werking van een oefening en doe de Makrasana.

Ga op je buik liggen. Benen op heupbreedte en, indien mogelijk, wijzen de hielen naar elkaar toe. Je armen leg je voor je, samengevouwen, zodat je borstbeen iets van de grond af is. Leg je hoofd op je armen. Adem rustig in en uit, zoals je normaal doet. Blijf enkele minuten zo liggen. Als je het genoeg vindt, draai je eerst op je zij, daarna op je rug, en voel maar...

Namaste

عيادة القرم البيطرية

Al Qurum Veterinary Clinic

DR. ELKE HEITZ MRCVS - DR. NATALI KRANJEC DVM - DR. PETAR BOGUNOVIC DVM - DR. HETTY PENNINKHOF DRS.

- * Adopt a cat or dog - Sponsor a cat or dog Project
- * Consultations - Vaccinations - Operation
- * Fully Equipped Hospital
- * Horse Treatment and Medications
- * House Calls by Appointment
- * **24 HR Emergency Service - 92703273 out of hours only**
- * Full Import and Export Service
- * IATA Approved Travel Kennels
- * Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- * Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- * Beaphar - XtraVital

Saturday - Thursday Opening Hours 08.30 - 19.00 Consultation Hours 09.00 - 13.00 & 16.00-19.00 Friday - Emergencies Only
 Location: Way 1822, Building 1467, Qurum, Sultanate of Oman - Postal Address: PO Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman
 Tel: +968 24562263 - Fax: +96824562804 - Email: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

ROYAL CANIN
KNOWLEDGE AND RESPECT

Eukanuba
FEED THE BREED

"Goe Gek!" desert walk - 2

Door Ann Huijlebroeck

"Goe Gek!", omdat vele mensen zo reageren als ze horen van onze desert walk door de Wahiba's. Eeke komt op het idee om deze ervaring zo te noemen.

Vervolg op deel 1 in de Raskrabbel van oktober 2014

Women power

We vertrekken. De avond valt snel in en al gauw lopen we over een woestijnbaan de Wahiba's in. Mensen kijken ons nieuwsgierig aan. Ze willen ons een lift geven en hun verwondering is dan ook groot als we die telkens afslaan. Op een bepaald moment stopt er een auto vol met vrouwen en kinderen in de laadbak. Groot jolijt. Het is zo'n schitterende ontmoeting met women power! En wat verder zien we een kameel die meeloopt 'aan de auto'. Vlug doen we een plas ergens achter een

kleine duin. We moeten goed drinken! Het is spannend: gaat de gps die waypoints vinden? We hebben nog een paar honderd meters te gaan en zien koplampen. Wij willen als eerste aankomen: lopen dus! Na veel lachen en hijgen zijn we op ons eerste checkpoint!

Tent of struik?

Na wat eten en drinken start ons tweede deel van de eerste etappe. Van half negen tot één uur 's nachts stappen we met alleen een koplamp als licht. Dus gaan we veel onnodige duinen op en af. Op een bepaald moment komt er een auto aanrijden om ons te helpen. Grappig. Onze dank aan de goedheid van de plaatselijke bevolking! We gebruiken Eeke's gps, maar ik wil meekijken en sterren gebruiken om onze richting te bepalen. De gps die ik te leen heb, is als reserve. We zijn bijna bij ons tweede waypoint en kamp om te overnachten, als we tenten zien. We willen al juichen, maar er klopt iets niet: het zijn vele struikhopen! Wat verderop zijn ze op ons aan het wachten met een kampvuurtje en een tas thee. Heerlijk! Vlug onze tent in dat we delen.

Klak

De volgende morgen starten we om acht uur en tegen 11u40 komen we aan op de derde waypoint. Alleen ons supportteam is er, zodat onze mannen met kinderen rustig kunnen ontbijten, spelen, inpakken en naar het volgende punt rijden. Dus de woestijn terug uitrijden en wat verderop er weer inrijden naar

de tweede kampplaats.

De rust, de natuur, de warmte voelen opkomen..., schitterend! Maar dan steeds die zon op me hebben .. ik wissel al gauw mijn klak (pet) in voor een 'hoofddoek'. Ik wil geen tijd verliezen dus knoop die gewoon onder mijn kin. Ik snap maar al te goed waarom vrouwen hier zich bedekken. En dat zie je die mannen ook doen, maar dan wel op een andere manier. We rusten een uurtje heerlijk in de schaduw, na een lekkere spaghetti bolognese. Ik ben in mijn element en zie het helemaal zitten.

Regelmatig pointen we om niet te veel af te wijken van de route. Iedere keer nemen we iets op de horizon dat min of meer opvalt, struiken of bulten op de duinen en geven ze namen: heksenwrat, kabouterhoed .. Ik blijf me steeds verbazen over de afstanden die je kan afleggen, en deze keer op blote voeten of met kousen aan. Eeke heeft een wat minder moment. En dan loop ik wat meer vooraan om het 'spoor' te trekken.

Woestijnleven

In het begin van het stappen heb ik steeds de neiging om naar links te stappen. De duinen lopen zo. Maar wij moeten ze eerder schuin rechts overstappen en dat is aanpassen. Ik zou heel snel in rondjes lopen zonder gps. Na een tijdje gaat dat beter tot ik er geen last meer van heb en me beter kan oriënteren. We komen heel wat leven tegen in de woestijn: hagedissen, muisjes, vliegen, kevers, vogeltjes en een roofvogel en vele sporen van andere woestijndiertjes, onder andere schorpioenen en slangen. Een nieuwsgierige kameel komt ons tegemoet. Eeke kan hem zelfs even aaien over de neus.

Nog een paar kilometer te gaan, dat wil zeggen: nog een paar duinplateaus over met brede dalen. Eerst een mooie klim naar het plateau, een aantal duinen over, dan een zachter glooiend stuk dat reeds naar beneden neigt, om dan steil het dal in te duiken. De dalen zijn in het begin plat, nadien stijgen ze weer snel. En dan omhoog met kuitbijters. Daar Eeke jaren haar roeibenen heeft getraind,

ging dat vlot. Gelukkig hebben mijn loopbenen mij niet in de steek gelaten. Meestal laat ik Eeke voorgaan op de stevigste stukken omhoog. Ik heb wel eens een 2-seconden-stop nodig. Eeke stapt het best in een keer door tot boven.

Lawaai in de nacht

Bij het tweede deel van de etappe zijn we voor ons supportteam in het kamp. Zij proberen ook via de duinen naar het tweede kamp te rijden, maar zitten helemaal vast. Ze hebben gegraven dat het een lieve lust is en komen net voor het donker aan. Tijdens onze tweede nacht ter hoogte van Mintrib, waar veel lawaai is, kan ik niet slapen. Opeens is er een stevige wind en krijg ik continue zand op mijn gezicht. Als de wind is gaan liggen, kan ik niet slapen door het lawaai van die nachtracende jeeps. Om twee uur valt het eindelijk stil .. om een kwartiertje later op te moeten. Dat valt hard tegen en dat voel ik wel de volgende dag! Eeke 'trekt' mij nu.

We zijn 'binnen' op een mooie tijd: 10u30. Na koffie en thee beginnen we aan de terugweg om onze gezinnen in het dorp terug te zien. Na nog een lekkere lunch met de bekende kip en rijst in zo'n baanrestaurant, stappen we de auto in om terug naar Muscat te rijden.

uit de oude doos

Door Agnes van der Gaag

Mutrah souq 2014

Mutrah souq 1987 - Mutrah Souq had toen ook al diverse ingangen. Mooie smalle steegjes die je overal en nergens naar toe brachten.

Mirbat 2011 - Midden in Mirbat staat dit gebouw, nu "gerestaureerd", een nieuwe moskee staat nu iets verder op

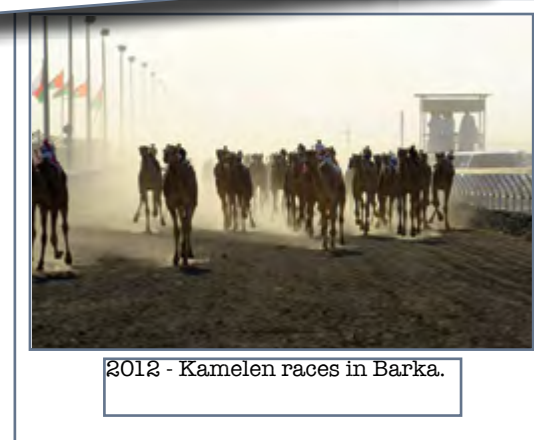
Mirbat 1988

Wadi Mistal 2014

Wadi Mistal 1987 met Wukan Village - Wadi Mistal was en is een populaire dagtocht. Het ligt hoog tegen de berg aan en is bekend om o.a. zijn bloeiende abrikozenbomen in 't voorjaar.

2012 - Kamelen races in Barka.

1987 - Kamelen races in Barka, berijders waren nog jongens en geen robots.

2013 - Op weg naar Salalah

1988 - Op weg naar Salalah. Belangrijk onderdeel van een tocht plannen was toen, waar kunnen we tanken? Toen zat de benzine vaak in oliedrums.

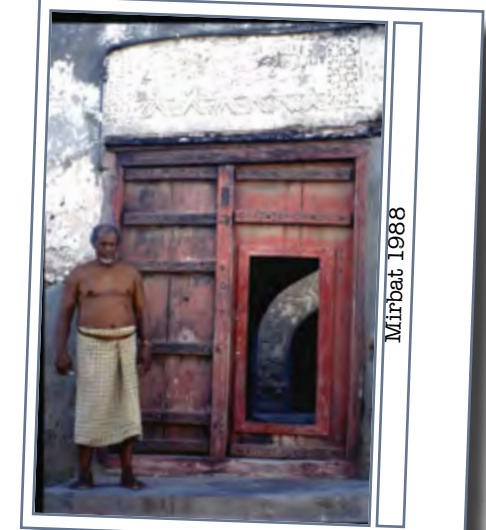
Nizwa geiten souq 2011

Nizwa geiten Souq 1989 - alles gebeurde bij de boom, nu staat er een overdekking en loopt men met het vee in t rond langs de betonnen muur.

Mirbat 2014

Mirbat 1988

2012 - Afdaling naar Shuwamiyah

1988 - Afdaling naar Shuwamiyah, onze tocht naar Salalah ging via de kustroute en bestond uit bijna alleen maar gravelwegen. Groot was onze verbazing bij dit stukje asfalt.

Magisch Misfah

Door Alexandra Jansen

De eerste keer dat ik Misfah al Ibriyeen bezocht was ik werkelijk betoverd door het idyllische decor en de serene sfeer die er heerste. Het is een van die magische plekje in Oman waar je wilt blijven terugkomen. Het bergdorpje is gelegen op 1000 meter hoogte en is te bereiken via een slingerweggetje met fantastisch uitzicht op Al Hamra. Eerst passeert men het moderne Misfah, maar als je de weg vervolgt kom je uit bij het oude dorp. Auto's moeten geparkeerd worden op de parkeerplaats buiten het dorp en men gaat te voet verder. Het dorpje is van boven de berg maar deels zichtbaar want het is, zo lijkt het, tegen de berg naar beneden geplakt. Meteen bij een van de eerste gebouwtjes die je tegenkomt is een piepklein winkeltje waar je wat versnaperingen kunt kopen, een aanrader als je niks bij je hebt want verder is er in het dorp niks te verkrijgen. Ook loop je tegen de borden van het Ministerie van Toerisme aan met een korte uitleg over het dorp en een aantal gemarkeerde wandelroutes. Uiteraard kun je deze volgen maar je kunt ook op eigen gelegenheid door de nauwe straatjes dwalen, mits je de privacy van de bewoners respecteert.

Ander tijdperk

Oud Misfah is grotendeels verlaten, de meeste bewoners zijn in het nieuwe gedeelte met modern comfort gaan wonen, maar enkele huizen

zijn echter nog bewoond. Via smalle trappetjes, nauwe steegjes en overdekte passages daal je verder af. Je passeert de dorpsmajilis, de moskee en het badhuis. Eenmaal beneden in het dorp aangekomen, hoort men de falaj stromen en als je de groene oase van de plantage induikt komt men naast dadelpalmen ook bananen-, papaja- en citroenbomen tegen. Hier en daar is men aan het werk in de plantages en af en toe moet je ruimte maken voor een passerende ezel, volbeladen met oogst uit de plantages. Als je een tijdje rondwaalt in magisch Misfah waan je je in een ander tijdperk.

Misfah Old Guesthouse

Ahmed Al Abri is zo slim geweest om een guesthouse te beginnen op deze prachtige plek. Onderaan de rand van het dorp waar de plantages beginnen, heeft hij een aantal oude woningen opgeknapt en er een bed and breakfast met eenvoudige kamers gemaakt. Geen luxe onderkomen, maar het voldoet prima; matrassen op de grond, luiken voor de ramen, gedeelde toilet en douche maar wel airco gekoeld! Ontbijt en avondeten (in buffetvorm) zijn inbegrepen in de prijs. Een gouden zet van Ahmed zo blijkt, want Oman kent nauwelijks betaalbare en rustieke overnachtingsmogelijkheden. Omdat het guesthouse sinds enige tijd ook op booking.com te vinden is, is het

erg populair geworden bij toeristen. Jammer voor ons, want op tijd reserveren is inmiddels noodzakelijk. Neemt niet weg dat het een uniek plekje blijft om te overnachten. In de ochtend word je wakker met het geluid van de stromende falaj en de eerste zonnestralen piepen tussen de luiken door. Na een eenvoudig ontbijt kun je eventueel op pad met een lokale gids, geregeld via het guesthouse. Het voordeel van overnachten in het guesthouse is dat je in alle rust van de prachtige omgeving kunt genieten voordat de touroperators met dagjesmensen arriveren.

Lokale gids

Eenmaal hebben wij van een gids gebruik gemaakt en dat was een zeer leuke ervaring. De ingehuurd gids bleek over een rijke schat aan informatie te beschikken aangezien hij zelf in het dorp was opgegroeid. Lachend vertelde hij hoe hij vroeger met buurjongen Ahmed (eigenaar guesthouse) in de pool van de falaj speelde en hoe ze elkaar achterna zaten in de smalle straatjes van het dorp. Tijdens de wandeltocht door de plantages legde hij o.a. het verschil uit tussen de mannelijke en vrouwelijke dadelpalm. Ook vertelde hij over de verschillende stadia van de dadelteelt – van handmatige bevruchting van elke boom apart, het opbinden van de trossen, tot de uiteindelijke dadeloogst en de verwerking. Erg interessant. Maar ondertussen mochten we natuurlijk niet vergeten te genieten van de prachtige uitzichten, terwijl we klimmend en klauterend over de trapjes en paadjes trippelden en afdaalden langs de steile wanden van de canyon waartegen de terrassen van de plantages zijn geplakt. Zoals ik al eerder zei: 'Magisch Misfah; een plek waarnaar je wilt blijven terugkomen!'

Nog even dit:

- Een bezoek aan Misfah is alleen mogelijk voor mensen die goed ter been zijn!
- De asfaltweg er naar toe is steil en smal maar van prima kwaliteit dus ook te doen met een gewone auto.
- Men dient te allen tijden de privacy van de bewoners te respecteren dus pas je kleding aan, betreed geen privé terrein en let op met foto's maken.
- Indien men in Misfah Old Guesthouse overnacht, moet men zelf de bagage dragen dus lichte bekpakking is een must.
- Het guesthouse is erg populair en daarom is tijdig reserveren noodzakelijk. Dit kan o.a. per mail: bandb.misfah@gmail.com
- Indien men een rondleiding door een gids wenst, dient men deze vooraf te reserveren via het guesthouse.

Mijn baan in Oman

Wladi Rabiej bij Oman LNG

Hoe is je eerste half jaar als General Counsel en Company Secretary bij Oman LNG bevallen?

"Mijn eerste maand bij Oman LNG was een flinke sprong in het diepe. Voorheen maakte ik altijd deel uit van vrij grote juridische teams, eerst in de advocatuur en daarna in het bedrijfsleven, maar eind mei 2014 trad ik aan als enige jurist voor een bedrijf in een voor mij onbekende jurisdictie. Tevens mocht ik al na krap twee weken de minister van olie en gas assisteren als bestuurssecretaris tijdens een vergadering met best lastige onderwerpen op de agenda. Gelukkig ben ik toen niet op de eerste vlucht terug naar Amsterdam gezet, dus mijn eerste optreden zal wel hebben beantwoord aan de verwachtingen!"

Wat voor bedrijf is Oman LNG eigenlijk?

"Oman LNG L.L.C. is actief in de energie sector. In onze liquefaction plant nabij Sur wordt Omaans aardgas door extreme afkoeling, tot ongeveer 160 graden onder nul, vloeibaar gemaakt. Dan heet het liquefied natural gas of kortweg LNG. Het voordeel van de vloeibare vorm is dat het gas per schip kan worden getransporteerd naar markten waar meer vraag is naar gas dan in de lokale of regionale markt. Het grootste deel van onze productie gaat naar landen in het Verre Oosten, zoals Japan of Zuid-Korea, maar ook naar klanten in Europa. Wellicht heb je onze fabriek en haven voor de LNG-schepen wel eens gezien op weg vanuit Muscat naar Ras al Hadd."

Hoe komt het dat een Omaans bedrijf een Nederlander als hoofd juridische zaken heeft?

"Die vraag krijg ik regelmatig en het is inderdaad op het eerste gezicht wel opmerkelijk. Shell is één van de aandeelhouders in Oman LNG en heeft mij gedetacheerd. De internationale marketing en transport activiteiten van Oman LNG verlangen kennis over andere rechtssystemen dan die van Oman alleen. Gedurende mijn circa 10 jaar bij Shell heb ik de nodige kennis en ervaring opgedaan door te mogen werken aan internationale projecten, de daarvoor benodigde joint venture contracten op te stellen en die te helpen uitonderhandelen met beoogde partners op verschillende continenten. Dat ik nu werkzaam ben voor een joint venture, is een interessante aanvulling op mijn ervaring tot nu toe. Ik heb sinds 1 januari jongstleden hulp van een Omaanse juriste en daarnaast werken we waar nodig samen met lokale advocatenkantoren. Overigens zijn het nieuwe hoofd juridische zaken van PDO en de bedrijfsjurist voor Shell Development Oman ook Nederlanders, dus het is ook in Muscat kennelijk een goed gebruik om Nederlanders in te schakelen voor juridisch advies."

Is Oman de eerste internationale posting voor jou en je gezin?

"Wel de eerste sinds ik voor Shell werk, maar Marianne en ik hebben voor we kinderen kregen ook een paar jaar op Manhattan gewoond. Muscat biedt natuurlijk een heel andere ervaring dan New York, maar perfect voor ons jonge gezinnetje. En dankzij de vele Nederlanders in Oman die we bijvoorbeeld bij PDO-club en school tegenkomen, hebben we onze draai al aardig gevonden!"

Lumieke Schenkel bij Icommunicate

Mijn naam is Lumieke Schenkel en ik ben samen met mijn man eind 2013 in Muscat komen wonen. Na de verhuizing, begon het bij mij te kriebelen. Omdat ik in Nederland al vijf jaar heb gewerkt als logopedist, begon ik me op internet te oriënteren op de mogelijkheden binnen mijn vakgebied in Muscat. Mijn zoektocht eindigde snel en na één mailtje zat ik de volgende dag al met de eigenaresse van een kliniek te kletsen over het werk van een logopedist in Oman. Ondertussen werk ik nu alweer bijna een jaar bij de logopedische kliniek 'Icommunicate'.

Grote en kleine problemen

Logopedie is gespecialiseerde (paramedische) zorg voor problemen met stem, spraak, taal, gehoor, primaire mondfuncties en persoonlijke communicatie. Ik onderzoek en behandel kinderen van iedere nationaliteit en in vergelijking met Nederland is het werken in Oman erg divers. Zo zie ik kinderen met 'kleine' uitspraakproblemen, maar ook kinderen die totaal niet communiceren; zij hebben bijna geen taalbegrip en/of taalproductie. Voor deze laatste categorie geldt dat hun probleem soms samenhangt met andere, grotere problemen zoals gedragsstoornissen. De samenwerking tussen zorggerelateerde disciplines is in Oman nog voor verbetering vatbaar. Daarom hebben we na een conferentie over autisme de handen ineen geslagen en zijn we bezig met een website van alle disciplines die maar enigszins gerelateerd zijn aan 'special needs' (van dyslexie en gedragsproblemen tot lichamelijke beperkingen).

Meertaligheid

Wat het werken als logopedist in Oman voor mij uitdagend maakt is de meertaligheid en het multiculturele aspect. Ik zie soms

enorme cultuurverschillen in hoe er thuis wordt gecommuniceerd. Er wordt mij regelmatig gevraagd: "Waarom zou ik tegen mijn kind praten, als hij/zij toch nog niet kan terugpraten?" In veel culturen is het niet zo vanzelfsprekend dat taal thuis gestimuleerd wordt, en al helemaal niet als het kind 'wat anders is' dan de andere kinderen. Verder krijg ik regelmatig vragen over meertaligheid. Als basisprincipe geldt dat kinderen meerdere talen snel kunnen leren, maar hoe eerder er wordt begonnen met het aanbieden van meerdere talen, hoe meer profijt de kinderen er van hebben. Wat op dit vlak belangrijk is, is dat de talen op gestructureerde en consistente wijze (bijvoorbeeld met moeder Nederlands, met vader Spaans en op school Engels) moeten worden aangeboden. Daardoor leert een kind gemakkelijk schakelen tussen meerdere talen. Daarnaast is het van belang dat het kind de moedertaal van (een van) de ouders leert: deze taal staat het dichtst bij jezelf, kan het meest adequaat worden overgebracht en vormt de basis voor de andere talen die het kind leert.

Dankbaarheid

Ik kan nog uren doorschrijven over mijn baan in Oman. Ik haal ontzettend veel voldoening uit mijn werk en ik ben blij dat ik de hele visumprocedure door ben gekomen en iets kan betekenen. Ook krijg ik enorm veel dankbaarheid van de mensen, die dit door hun verschillende culturele achtergronden allemaal op hun eigen manier uiten: met een bos bloemen of traditionele lekkernijen, maar het allermooist: kerstcadeaus van mensen die zelf niet eens kerst vieren!

Een laatste wens: Omaanse lampen

Door Iris van Egdorn

Al vijfenhalf jaar woonde ik in Oman en al vijfenhalf jaar wilde ik graag Omaanse lampen hebben. Van die mooi bewerkte metalen lampen, met bloempatronen in brons, of met gekleurd glas. Van die duizend-en-één-nacht-lampen waarvan het kaarslicht je wegvoert naar dromen over Sheherazade of Ali Baba en de veertig rovers.

Het was begin juli. We sliepen al twee nachten niet meer in ons eigen huis, maar in een hotel en de verhuizers pakten gestaag al onze bezittingen in. Als ik nog Omaanse lampen wilde kopen, dan was het dus nu of nooit: ik had nog maar een paar dagen voordat we Oman voorgoed zouden verlaten.

Op een avond toog ik in onze huurauto naar Muttrah voor een eerste zoektocht naar Omaanse lampen. Ik zag ze al in verschillende winkeltjes op de Corniche, maar voor een meer authentiek gevoel leek het me beter ze in de souk zelf te kopen.

Het liep tegen sluitingstijd. Ik moest me door donkere soukgangetjes wagen naar de enige winkel die ik kon vinden met een Omaanse lamp zonder glas, want die lampen vond ik het mooist. En terug liep ik, met mijn lamp, door nog donkerder en verlaten gangetjes op weg naar de uitgang van de souk. Dat had me een soort overwinninggevoel gegeven. Oké, de lamp was niet goedkoop geweest, wat deels zeker ook had gelegen aan mijn onkunde tot

afdingen (best beschamend vond ik eigenlijk, na vijfenhalf jaar Oman), maar ik was nu wel in het bezit van een echte traditionele Omaanse lamp!

De volgende ochtend keerde ik in de hitte en het vocht van het opkomende middaguur nog eens terug naar de souk om te zien of ik een nog grotere slag aan traditioneel Omaanse lampen kon slaan. De container zou over een paar uur dicht gaan, en dit was dus echt mijn allerlaatste kans. Thijs, mijn zoon van twee jaar oud, nam ik mee in de buggy. In het licht van de dag zag ik zoveel Omaanse lampen, die had ik de avond daarvoor in het donker allemaal niet kunnen ontwaren. En wat trof ik weer aardige Indiase verkopers. "Are these genuine Omani lamps?" "Yes, madam, genuine Omani!", hoofdwegden ze keer op keer. En dan raakten we aan de praat over ons beider thuisfront. Zo had ik in korte tijd nog eens vijf traditioneel Omaanse lampen verzameld en met elke lamp groeide mijn vreugde over het geheel. Dat ik nog zo succesvol was, net voor de container zou sluiten!

Ik had nu lampen in allerlei maten, maar ik wilde zo graag nog een echt klein Omaans lampje, en dat bleek moeilijk te vinden. In plaats van bij een Indiër, probeerde ik het nu bij een Omaanse winkeltjeseigenaar. Op mijn vraag naar een kleine Omaanse lamp, liefst zonder glas, keek hij me wat verwonderd aan. Dat

verbaasde me enigszins, want boven zijn hoofd hingen heel veel lampen van het soort waarvan ik er gisteravond en zojuist in totaal dus zes had gekocht. Ik wees naar de lampen die aan het plafond prijkten. Maar de Omani schudde zijn hoofd en zei: "Lalala." En dat is geen liedje, het is Arabisch voor "Neeneenee." "Those, not Omani. These, Omani!" En hij wees op een rijtje kleine Aladdin-achtige olielampjes, gemaakt van aardewerk.

O.
"O. Dus die – en ik wees nog eens naar boven – are not Omani?" "Lala. Thailand. India." Aha. Dus niet genuine Omani. Thailand. India.

Terwijl ik probeerde de grote plastic zakken met mijn lampen wat achter mij te verbergen, bedankte ik hem en liep verder. Hm. Tja. Mijn lampen niet Omaans? Wat moest ik daar nu van denken? Dan nu maar eerst op zoek naar twee kinderdishdasha's als aandenken aan Oman voor Niels en Thijs, mijn zoons van zeven en twee. Ik vond een klein winkeltje met een Pakistaanse eigenaar. Het winkeltje zag wit van de dishdasha's en daarnaast waren er de zachte pasteltinten van honderden kummahs, hoog opgestapeld achter en onder de toonbank. Twee Omaanse mannen beoordeelden zichzelf kritisch in een kleine spiegel, terwijl ze verschillende kummahs pasten. Het leek me een goed idee deze mannen ook nog eens te vragen. Voor een tweede mening, het waren immers Omani's. Met opkomend schaamtegevoel nam ik het kleinste plastic tasje met de allerkleinste lamp die ik gekocht had van de handvatten van de buggy af: de buggy die omgevallen zou zijn onder het gewicht van al mijn lampen als mijn slapende Thijs geen tegenwicht had geboden.

Ik nam de lamp uit het tasje en liep voorzichtig glimlachend op de Omani's af. "As-salaam aleikum, eh, excuse me please, could you tell me, this lamp, is this a traditional Omani lamp?" Beide Omani's wierpen een blik op mijn lamp. Ze keken me vriendelijk aan. "No no!", glimlachten ze. "That lamp is not traditional Omani." Ik begon de realiteit onder ogen te zien. Ik probeerde het nog op een andere manier: "So... You wouldn't find a lamp like this in an Omani household..?" "No no, no Omani has a lamp like that in their house!", was het antwoord.

Tja, daar stond ik dan. Ik had zes lampen en geen ervan bleek traditioneel Omaans te zijn. Enigszins ontdaan toog ik met mijn lampen, mijn Indiase en Thaise lampen dus, terug naar het hotel. Hoeveel geld had ik ook al weer uitgegeven? Hoeveel gezellig kletsende Indiase verkopers hadden mij ook al weer verzekerd van de Omaanse herkomst van deze lampen? En waren er geen kennissen in het verleden geweest, die op hun afscheidsfeestje dit soort lampen hadden gewenst als aandenken aan Oman? Inderdaad had ik nooit een dergelijke lamp bij Omani's thuis gezien. Maar ja, hoeveel moderne (in Nederland wonende) Nederlanders hebben tegenwoordig nog klompen voor de deur staan?

Al mijn zes lampen staan sindsdien in ons nieuwe huis in Aberdeen. Hoog op een kast en ongebruikt, om eerlijk te zijn. Ik vind het nog steeds mooie lampen, maar ze hebben helaas wat van hun sprookjesachtige karakter verloren na mijn laatste avontuur op de souk van Muttrah.

Ruim je kamer op, stuur pappa naar de garage en mamma naar zolder!

VRIJMARKT

24 april 2015 Amal Street 16.00 – 18.00 uur

**Tweedehands speelgoed en boeken
Hollandse happen - disco - hoedenparade
Hollandse outfit - Koningsspelen**

RESERVEER JOUW PLEK OF STEL JE VRAGEN BIJ MARTINE, VIA EEN E-MAIL
NAAR VRIJMARKTMUSCAT@GMAIL.COM

Mijn Vakantie

Door kinderen uit groep 6, 7 en 8 van de NTC-PO klassen op de PDO International School

In de vakantie was mijn familie er en we waren wezen kamperen met Kerst en oud en nieuw jaar. Het was heel leuk en cool om met hun naar plekken te gaan welke ze helemaal niet kennen met oud en nieuw, toen hadden we oliebollen en in de volgende ochtend ging ik de nieuwjaars duik doen. **Mara**

Mijn vakantie liep niet zoals we dachten. De aankomst was heel leuk. We zaten nog vol met hoop. Toen ontmoeten we onze rijder. Hij had ingeschat twee uur rijden maar het duurde vier uur. Ons eerste verblijf vinden we superleuk! Onze volgende stop was in Got. Toen gingen we in het hotel Nooit Gedacht. De volgende dag toen gingen we naar het Nederlandse Fort. Het was interessant om te weten hoe het eruit zag. Daarna gingen we naar Udaualawe. Je kon daar naar olifanten kijken ik zelf werd daar ziek. Toen gingen naar 'The Hill Country'. We zijn naar theeplanten gaan kijken en ook hoe ze het maken. Daarna naar Kandy waar we de drukken stad weer zagen. Dat was weer anders voor ons na heel wat rustige dingen. Colombo de hoofdstad we hebben daar vuurwerk gezien. Dat voelde best gevaarlijk! **Marijn**

De eerste dag ben ik meteen met mijn vriend gespeeld. Het was leuk om hem te zien. Ik vond wel dat de dagen een beetje snel voorbijgingen. Zo snel dat het eerste kerstdag was. We gingen naar mijn oma de hele Stapel familie kwam. Laat gingen we naar de kerk om naar onze oma te luisteren. Zij ging zingen. De volgende dag was het de tweede kerstdag. 'S avonds kwam de familie Oink naar ons huis. We gingen eten, het was enorm lekker aan het einde gingen we kadoos uitpakken. Toen moest iedereen een weg en wij moesten meteen naar bed. Op nieuwjaarsdag gingen we naar vrienden. We aten oliebollen en vuurwerk afgestoken. Een paar dagen later kwam mijn vriend en me oma. We gingen naar een ijsbeeldenfestival de ijs glijbaan vond ik het leukst. Na een paar dagen moest ik weer naar Oman ik had nog maar een week vakantie. **Timo**

Toen in ik Nerderland was heb ik veel leuke dingen gedaan maar het leukste was toch vuurwerk afsteken. Het mooiste vuurwerk dat ik had waren de rotjes en de grondbloemen. Het meeste vuurwerk hadden we afgestoken rond acht uur. We waren bijna de hele avond bij vrienden of vrienden waren bij ons. **Roland**

Toen ik in Nederland was sliep ik bij me tante. Wat ik toen het leukste vond was het vuurwerk afsteken. Er waren grondbloemen, pijlen en vuurwerkdoosjes. We hadden ook heel veel oliebollen gegeten. Nog in de ochtend op oud en nieuw zijn we kabiet schieten gaan kijken. **Job**

In mijn vakantie ben ik naar Nederland en engeland gegaan, toen ik in nederland was ben ik met mijn oom gaan karten, we hadden ook pauzes 12 minuten pause, en weer 12 minuten rijden. Mijn oom (Mark) had een snele kart want hij is al volwassen, ik, mijn broer (Nic), en mijn zus (Gioia) zijn in een kinder kart gegaan. Het gaat heel snel, de bochten zijn heel scherp en je moet oppassen dat je niet botst, mijn oom heft aan het einde heel hard gebots en zijn ribben gekneusd. Mijn oom had gewonnen en daarna ik, mijn zus, en mijn broer. In londen ben ik naar mijn vrienden gegaan, Nienke, Julia en Ilse, ze hebben een heel groot huis en boven hebben ze overall heel zacht kleed. Ze hebben ook een heele grote tuin. We gingen met ze in londen kijken, het was heel mooi maar er waren ook heel veel toeristen, we zagen de big ben, de londen eye en het casteel waar aan de londen eye aanvast zit, op het plein zaten alemaal mensen te zweven maar ik zag het truckje al, het was een stock data aan de hand was vast gemaakt en daaraan zat een stoeltje, zo leek het of het persoon vloog, we hadden toen een plekje gevonden om te eten. Na een tijdje met de bus zijn we eindelijk thuis gekomen. Het was al laat en we wachtten tot 12 uur voor nieuwjaar, het was eindelijk tijd en we gingen vuurwerk afsteken, het was heel mooi. We bleefen er maar 3 dagen. **Zoë**

In Laax in Zwitserland had ik erg pech want ik had me ribben gekneusd. Dit kwam doordat ik off piste ging en mijn ski vast kwam te zitten in de sneeuw. Toen ik dat had gedaan struikelde ik toen zat ik daar bewusteloos voor een paar minute. ik werd wakker door mijn lieven moeder die me zat te smeeken om wakker te worden. Dit was het ergste vakantie doe ik oit mee gemaakt had maar behalven die vall vond ik het erg leuk. **Stijn**

In mijn vakantie ben ik eerst naar Nederland geweest. We hebben kerstavond met vrienden gevierd. We hebben toen vuurwerk fontein afgestoken en hebben leuke spelletjes gespeeld. Eerste kerstavond heb ik met al mijn oom en tantes en neven en nichten gevierd en mijn overoma en mijn oma en opa, en met mijn gezin natuurlijk! Op de 29ste zijn we naar London geweest waar een vriendin woont die vorig jaar er naartoe is verhuisd. WE zijn door London geweest en hebben de London eye gezien maar ook de big ben. We gingen weer naar huis toe want alle bussen namen vakantie om het nieuwe jaar te vieren. We konden nog net een metro halen en toen de trein om nog optijd om het nieuwe jaar te gaan vieren met zijn allen. We hebben vuurwerk afgestoken. Ze waren prachtig om naar te kijken. Een paar dagen erna zijn we weer naar Nederland geweest en ben ik gaan karten met mijn zus, broertje en oom!! Op de 7ste van January mijn broertjes verjaardag gevierd. Hij werd 1!! **Gioia**

In de eerste week van mijn vakantie zijn wij gaan kamperen. Toen we terug kwamen zijn we langs het huis van mijn vriendin gegaan, Jojo. Ik ben eventjes gebleven en toen zijn Jojo en ik naar huis gelopen in het donker. We moesten lachen en we deden stouten dingen. Toen we thuis kwamen hebben we avond gegeten en zijn we naar boven gegaan. We zijn nog lang wakker gebleven. De volgende ochtend zijn we vroeg naar Café Ceramique gegaan om iets te verven. Ik heb een beker geverft en Jojo een schaal. Het moest in een koffer kunnen want Jojo zou officieel over een week naar New Zeeland vertrekken. We hebben gelachen en heel lang zitten praten. We zijn daar na een hele middag op PDO club geweest met oude vrienden. We hebben lekker geluncht en gezwommen in het zwembad. We zijn weer naar huis gegaan en gerommelt. WE hebben zuurkool gegeten (iets heel nieuws voor Jojo). In de ochtend hebben we leuke dingen gemaakt. Na een tijdje moest Jojo naar huis. Toen het huis verliet met het meteen weer stil. **Judith**

De eerste dag ben ik naar turtle beach gegaan. In de nacht gingen we turtle kijken. De dag daar na gingen we naar 1000 night camp. ik ging naar Holland en toen heb ik vuurwerk afgestoken. toen gingen ik, me vader en Lars go karten. **IVAR**

Alleen Naar Nederland
Zo wat heb ik me verheugd! Ik ga eindelijk naar Nederland alleen!
Zo ik had eindelijk mijn koffer ingepakt. Dag zeggen tegen mijn zussen en ik in de auto. Mama en papa die zijn met mij in de auto mee gegaan naar het vliegveld. We zijn binn gekomen. Even snikken en dan weg gaan met mama, en papa achterlaten met zijn lieve auto. We hebben ingecheckt. Dan heel verdrietig ons zeggen ~~in~~ In het vliegtuig, huppeke!
6 uur later
Ik ben aangekomen! Naar opa en oma. Voor 14 dagen!
10 dagen later
We gaan naar het circus. 2 uur later
Mijn favoriete act was met handen. Die handen gingen op hun voorpoten staan en met en spring touw springen

Toen we terug kwamen vanuit Nederland zijn we in zwitserland gestrand omdat we vlogen met swiss air en die gaat van Nederland naar Zurich en van Zurich naar Oman dus we moesten over stappen. Maar ze hadden al in Schiphol gezegd dat we het niet zouden halen want door de storm was de vlucht vertraagt. Toen hebben we in zwitserland een nachtje geslapen het was heel erg leuk omdat er was een joggingpark en toen we daar de trap op liepen was er een heel pad langs het bos en alemaal mensen woonden daar. 's Avonds hebben we op zijn zwits kaasfondue gegeten. De volgende dag hadden we een uitgebreid ontbijt daarnaar gingen we naar het vliegveld, zo het vliegtuig in. Onze koffers hadden we achter gelaten want die zouden ze automatisch naar het vliegtuig brengen. Eindelijk waren we in Oman. Hoera we hebben het overleefd. **Liv**

AVOND 4 DAAGSE

Financiële perikelen

Belastingplan 2015

Geachte expat,

Het belastingplan 2015 is op Prinsjesdag 2014 aangeboden aan de Tweede Kamer en is kortgeleden geïmplementeerd. Zoals gewoonlijk heeft de Tweede Kamer er nog tot op het laatste moment aan gesleuteld. Het aantal veranderingen, vergeleken met 2013 en 2014, is groot op pensioengebied en relatief klein bij de eigen woning. Dat komt omdat er achter de schermen wordt gewerkt aan grootscheepse veranderingen van ons belastingstelsel in 2016-2017. Een aantal veranderingen wordt daarom nu doorgeschoven. Ik heb geprobeerd om de voor expats belangrijke punten eruit te halen. Behalve de (eigen) woning in Nederland, komt ook het pensioenakkoord aan bod. We beginnen met het laatste.

Novelle Pensioenakkoord van 11 juni 2014

De veranderingen zijn verstrekkend omdat de maximale opbouw bij pensioenen en lijfrentes sterk wordt verminderd. Vooral voor hogere inkomens boven de € 100.000 is de impact enorm. Veel expats keren op een gegeven moment terug naar Nederland en bouwen daar nog een aantal jaren pensioen op. De meeste pensioenen zijn zogenaamde 'middelloonregelingen' waarbij men pensioen opbouwt over het gemiddelde salaris dat men in zijn werkzame leven verdient.

Ik zal u een voorbeeld geven van wat iemand, die in dit voorbeeld € 150.000 verdient en in zo'n middelloonregeling zit, aan pensioen opbouwt. De pensioenopbouw is een percentage van het pensioengevend salaris. Dit pensioengevend salaris is het brutoloon minus de zogenaamde franchise (het pensioendeel dat er reeds is, door uw AOW-opbouw). Meestal is die franchise ergens tussen de € 12.000 en de € 16.000, dit hangt af van het pensioenfonds waarin men deelneemt. Het maximale opbouwpercentage was 2,25% vóór 2014. Iemand die € 150.000 verdiende met een franchise van € 12.000 kon dus 2,25% van € 138.000 (€150.000 minus € 12.000) per jaar aan pensioen opbouwen. De opbouw was dus € 3.105 per jaar (dit is de zogenaamde A-factor op uw pensioenoverzicht).

In 40 jaar bouwde men op die manier een maximaal pensioen op van ruim € 124.000. Het nieuwe opbouwpercentage is maximaal 1,875% over maximaal € 100.000 en is dus € 1.875. Dit geeft na 40 jaar maximaal € 75.000 aan pensioen. Tikkeltje minder dus dan die € 124.000 van daarvoor

en, als alles goed gaat, maar de helft van het salaris. Die 70% mythe is dus voorgoed verleden tijd.

Een beetje compensatie wordt gevonden in een nieuwe box 3 netto lijfrente. Deze geldt alleen voor het pensioengevend deel boven de € 100.000. Het houdt in dat men spaart of belegt in een geblokte box 3 spaar of beleggingsrekening. Men betaalt over het saldo geen vermogensrendementsheffing van 1,2% per jaar. Ook hier bouwt men maximaal 1,875% per jaar op. De opbouw is niet aftrekbaar en de uitkering wordt dus ook niet belast. Ik heb daar een nieuw boek over en dat telt op dit moment al 64 bladzijden, lekker simpel dus. Ook bij de lijfrentes die ondernemers, ZZP'ers en DGA's voor hun pensioen gebruiken, wordt de opbouw verminderd. De zogenaamde jaarruimte wordt beperkt en u kunt rekenen op een reductie van 10-20%.

De impliciete boodschap is wederom dat u meer voor uzelf moet zorgen. Vermogen opbouwen is geen luxe meer, maar noodzaak. Nederland wordt steeds meer Oman, in dit verband. Weinig expats zullen tevreden zijn met alleen een (onvolledige) AOW-uitkering als pensioenvoorziening. Als u met z'n tweetjes, en met niets geregeld, na 10 jaar terug gaat naar Nederland, is uw AOW samen ongeveer € 16.000. Dat is leuk per maand, maar het is helaas het jaarbedrag.

AOW

Volgens het laatste regeerakkoord zal de AOW-leeftijd al in 2021 (was 2023) de 67 jaar bereiken en vanaf 2022 aan een 'virtuele' levensduur gekoppeld worden. Op basis van de nieuwe CBS-prognose zal deze koppeling in 2022 direct leiden tot een extra stijging van de AOW-leeftijd met 3 maanden. Dit kan nog veranderen, omdat de AOW-leeftijd voor 2022 pas begin 2017 zal worden vastgesteld, met de dan geldende CBS-prognose. Na 2022 wordt gemiddeld elke 2 tot 3 jaar een extra verhoging van de AOW-leeftijd voorzien. In 2060 zou dan een AOW-leeftijd van 71,5 jaar bereikt worden. Omdat de toekomstige levensduur niet goed voorspeld kan worden, kan dit ook enkele jaren hoger of lager zijn.

(Eigen) Woning

Op woninggebied zijn de veranderingen dit jaar wat minder ingrijpend. Een punt uit vorige jaren moet u echter absoluut weten. Bij terugkeer naar Nederland na 1 januari 2021, is het niet meer mogelijk om renteaftrek te krijgen voor een aflossingsvrije hypotheek (spaar- of beleggingshypotheek zijn ook aflossingsvrije hypotheek). Dit geldt echter alleen als uw hypotheek in box 3 zit, dus als uw huis verhuurd is of verhuurd is

geweest. Als u in uw expatjaren de hypotheekrente hebt afgetrokken, verandert er niets, maar bijna niemand doet dat. Een dergelijke box 3 hypotheek moet u dus oversluiten naar een annuïtaire of een lineaire hypotheek, meer smaken zijn er niet. Bij oversluiten van de hypotheek wordt u opnieuw getoetst en moet o.a. uw inkomen aan de nieuwe regels voldoen. Het oversluiten wordt in een aantal gevallen zeer moeilijk. Bijvoorbeeld als u 55 jaar of ouder bent en weinig pensioen heeft. Uw pensioeninkomen telt dan namelijk mee in de toets. Ook als u geen vast dienstverband heeft bij terugkeer, heeft u een probleem. U kunt zonder werkgeversverklaring veel minder lenen en bij veel hypotheekverstrekkers zelfs helemaal niets. Bovendien zijn de leen-normen weer aangescherpt per 1 januari 2015. Het enige dat in deze situaties helpt, is vermogen hebben. Vermogen telt mee bij de toets en u kunt eventueel ook eigen geld inbrengen. U kunt er natuurlijk ook over denken om dan tegen die tijd maar te gaan verkopen. Dan kom u terecht in een wirwar van regels, die voor iedere situatie anders uitpakken. Ook als u voor 2021 teruggaat naar Nederland is er een ingewikkeld overgangsrecht. Breng uzelf tijdig op de hoogte om verrassingen te voorkomen.

Verder kunt u in 2015 maximaal 103% lenen van de waarde van de woning die u koopt en dat wordt ieder jaar 1% minder tot het per 1 januari 2018

maximaal 100% is. Dan moet u dus alle kosten koper zelf kunnen betalen. Dat is 2% van de koopsom plus ongeveer € 4.000 (exclusief eventuele makelaarskosten).

De maximale hypotheekrenteaftrek in de vierde schijf (52% schijf) wordt jaarlijks met 0,5% teruggebracht en is in 2015 51%. Over een flink aantal jaren eindigen we bij 38%.

Twee tijdelijke regelingen bij verhuur en bij te koop staan van de (voormalige) eigen woning worden nog een jaar verlengd. Deze kunnen bij expats worden toegepast en zijn soms een alternatief voor de zogenaamde uitzendregeling (waarin u uw hypotheekrenteaftrek behoudt als expat).

Bovendien is besloten om de regeling die erin voorziet om renovatie en herstel van woningen tijdelijk onder het verlaagde btw-tarief te brengen, te verlengen tot 1 juli 2015. Het moet gaan om renovatie of herstel van woningen die meer dan twee jaren na het tijdstip van eerste ingebruikneming van die woningen plaatsvindt. Het verlaagde btw-tarief geldt niet voor materialen.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mij mailen naar: Henk@PlanningMasters.nl

Uw Raskrabbelaar
Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

Planning Masters
masters in financial planning

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: [henk.vriesman](https://www.skype.com/people/henk.vriesman)
Tel: 0031-72-5816015

FINANCIËEL ADVIES VOOR EXPATS
PENSIOENOPBOUW - HYPOTHEKEN - FISCALE ZAKEN

*Ik ben regelmatig in Oman en de Emiraten. U kunt mailen voor een vrijblijvende afspraak bij u thuis.
E-Advies via skype of telefoon, vraag de tarieven*

Drinkbord

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

HOLLANDE NIEUWE

WELKOM!

Koos Ploeger
Pim Voogd
Patric & Eveline van Kaam met Louise, Pim en Youri

GEBOREN 10c+5

Otis & Samuel
2 december 2014

Zonen van
Martijn en Noortje Hulshof
Broertjes van Rosa en Tom

GEBOREN 10c+5

Hannah
27 december 2014

Dochter van
Gideon en Marieke Lopes Cardozo
zusje van Mathilda en Madeleine

GEBOREN 10c+5

Catoo
28 september 2014

Dochter van
Paul en Tina te Riele
zusje van Lana en Fleur

Informatie ontvangen van de Nederlandse ambassade in geval van nood?

السفارة الهولندية

Nog niet aangemeld in Kompas? Registreer je via: <https://www.kompas.buzaservices.nl/registration>.

Schrijverspen

“Eerste schaatsers op natuurijs”. Dit nieuwsbericht staat vandaag naast het bericht dat de koning van Saudi-Arabië is overleden. Even later volgt een sms van PDO dat we zondag niet op kantoor worden verwacht en droom ik van het idee om dit lange weekend op schaatsen door te brengen in Friesland. Maar een blik op de langetermijn verwachting leert dat de vorst niet aanhoudt. Daarna de berichten lezen over het schaatsen op de Weissensee en de webcams van Meribel bekijken om te zien hoeveel sneeuw er al ligt. We hopen daar over een maand te skiën en de kinderen dan ook gelijk weer te zien. Winters plezier loopt als een rode draad door ons leven, veel skiën en schaatsen (met drie Elfstedentochten als hoogtepunt en als dieptepunt 25 hechtingen na door het ijs te zijn gezakt). Een bezoek aan de Zuidpool staat nog op ons verlanglijstje.

En nu zitten we in Oman, wie had dat ooit gedacht. Voor ons vertrek kregen we vaak van expats te horen dat er een ijsbaantje ergens in Muscat is, maar de gedachte om een uur lang alleen maar pootje-over te moeten schaatsen weerhield ons om de schaatsen ook in de container te stoppen. Wie had sowieso gedacht dat wij na 25 jaar Shell Rijswijk nog ergens naar toe zouden gaan voor werk? Het huis om veel tijd door te brengen na de werkperiode was al gekocht, in Grou aan het Pikmeer. En dan komt dat moment dat je toch vindt dat het te vroeg is om alleen maar te zeilen en te schaatsen. Langzaam veranderen de nadelen van een posting in Oman in voordelen. Jet was toe aan een verandering en werd zeer enthousiast: ‘doen’! Alle vier onze jongens (Jan 28, Piet 26, Klaas 24 en Friso 22) zijn oud genoeg om ons niet te missen en kunnen ook via WhatsApp worden aangestuurd.

Tijdens de promotie van Sijtze hebben we in Connecticut gewoond, maar dat was maar voor een half jaar. En tien jaar daarvoor zat Sijtze voor een half jaar in Johannesburg. Jet was vanuit Apeldoorn helemaal naar Londen gefietst. Maar samen naar Oman “that is another cook” (quote Louis van Gaal). Dat bleek ook uit de leuke bemoedigende reacties van vrienden en familie; “Oman, waar ligt dat?”, “Mag je daar wel autorijden?”, “Moet je dan een sluiert dragen Jet?” en “Hebben ze daar wel Berenburg?” Dit weerhield ons niet en we begonnen aan een intensieve periode van uitzoeken, weggooien of meenemen. Ons huis in Delft moest leefbaar achterblijven voor de jongste twee kinderen

en wij gingen Ikea Delft leegmaken. Nog even wat wedstrijden van de Sneekweek zeilen en daarna het vliegtuig in. Gelukkig is er internet en hebben we een flink netwerk om in Delft en Friesland alles te laten rollen.

Oman voelt als een tweede huwelijksreis: het begin van iets moois, er zijn geen (donkere) wolken aan de horizon, we hebben allemaal plannen om leuke dingen te doen, we gaan opbouwen en bovenal: we zijn niet langer het gezin met de vier jongens, we zijn weer Sijtze en Jet geworden.

Jet Dekker en Sijtze de Vries

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

www.qurummedicalcentre.com